Notulen commissievergadering Samenleving en Bestuur

Datum vergadering: 17 september 2026, 19.30 u.

Aanwezig

Commissie:	G.J. André, W. Boer, M.P. Deen, A. Dikötter, P. van Duijn, H. Klein, D.M. van der Linde, H. Nagelhoud, A. Overkempe-van Oene, F.B. van den Bosch-Pleijter, G. Scholten (vanaf 19.39 uur), J.G. Jonker-Tichelaar, G. Vlieger, J. Kors-Wolf
Voorzitter:	W.H. Peggeman
Commissiegriffier:	H. Leusink
Notulist:	H. Geertsma
College:	T.H. Haseloop-Amsing (burgemeester), D.E. Doornweerd, J.T. de Nooijer (wethouders)
Ambt. onderst.	R. Bouwhuis, M. Leenders, R. Snippe, W. van der Spek, M. Tijssen, M. van der Veen, M. van Vonno
Tevens aanwezig:	G. Zielhuis (loco-secretaris), M. Frensel (griffier), M. van den Beld (raadsadviseur)
Insprekers:	5
Publiek:	15

Afwezig

Commissie:	J. Jansen-Hofman, W.J. Sanders.

01. Opening

De voorzitter opent de vergadering en heet iedereen welkom. Mevrouw Sanders heeft zich afgemeld, de heer Sanders is ook niet aanwezig en de heer Scholten komt iets later. Omdat het de eerste commissievergadering is in deze samenstelling wijst de voorzitter even op een aantal vergaderregels.

02. Vaststelling van de agenda

Voor agendapunt 5 zijn er insprekers en voor agendapunt 4 niet. Daarom worden deze beide agendapunten omgewisseld. Met deze wijziging wordt de agenda vastgesteld.

03. Informerend: capaciteit sporthal De Talter

Insprekers:

De heer C. Spijkerboer spreekt in namens Kulturhus De Talter. Zijn inspreekbijdrage is als bijlage bij dit verslag gevoegd.
De heer Van Duijn vraagt naar de contacten van De Talter met het college in de afgelopen jaren.
De heer Spijkerboer antwoordt dat er een keer per jaar contact is met het college. De gesprekken over de verbouw worden vooral gevoerd met de sportambtenaar. Die ambtenaar zal daar ook wel contact over hebben met de voormalige wethouder.
De heer Scholten vraagt wanneer er overleg met het college is geweest.
De heer Spijkerboer geeft aan dat het laatste overleg heeft plaatsgevonden in april 2025.
De heer Klein meende de heer Spijkerboer te horen zeggen dat het Toetsingskader initiatieven sport en cultuur niet van toepassing is op het plan voor De Talter.
De heer Spijkerboer bevestigt dat dat het standpunt van het bestuur is. Dat bestuur draagt zorg voor het beheer, maar heeft in feite geen vereniging onder zich. Het gaat eigenlijk om een ‘kunstmatige’ vereniging. Zij krijgt wel een subsidie van de gemeente, maar daar zit geen geld bij voor uitbreiding.

De heren W. Boerendans en *H. van Norel* spreken in namens Volleybalvereniging Blauw Wit Oldebroek. Hun inspreekbijdrage is als bijlage bij dit verslag gevoegd.
Mevrouw Van den Bosch vraagt of er op dit moment een ledenstop is.

De heer Boerendans geeft aan dat er binnen de teams nog capaciteit is. Er zit echter wel een stop op het organiseren van nieuwe activiteiten en het aanboren van nieuwe doelgroepen.
De heer Scholten vraagt of alle leden van Blauw Wit uit de gemeente Oldebroek komen.
De heer Boerendans antwoordt dat ruim tien procent van de leden bij andere gemeenten hoort. Het gaat om mensen die afkomstig zijn uit Oldebroek en een binding met deze gemeente zijn blijven ervaren.
De heer Van Norel denkt dat een deel van die groep naar Oldebroek terugkomt als de woningmarkt zich daarvoor leent.
De heer Scholten heeft begrepen dat de jongere spelers op hoog niveau volleyballen. Hij is benieuwd of dat allemaal mensen uit deze gemeente zijn.
De heer Boerendans bevestigt dat. Blauw Wit heeft jarenlang in jongeren geïnvesteerd. De vereniging is de afgelopen maand begonnen met een project 'Zinvol'. Dat project houdt in dat aan alle dertien basisscholen in de gemeente structureel volleyballes wordt aangeboden. Het doel daarvan is niet alleen dat de vereniging graag in stand wil blijven en groeien, maar ook dat bij de jeugd een basis wordt gelegd voor levenslang bewegen. Wat dat oplevert, valt niet in euro's uit te drukken.

Mevrouw T. Leusink spreekt in namens Sportvereniging SOS Oldebroek. Ook haar inspreekbijdrage is als bijlage bij dit verslag gevoegd.
Mevrouw Overkempe weet dat een turnhal aan behoorlijk wat eisen moet voldoen. Ze vraagt of het de bedoeling is dat er zo'n turnhal in De Talter komt of dat het alleen nog om een wens gaat.
Mevrouw Leusink antwoordt dat het een wens is, maar dat er al wel over gesproken is. Er is gekeken naar de mogelijkheden. Een complete turnhal kost veel geld. Het is ook een optie om te volstaan met een turnstrook of een valkuil. Dat biedt al mogelijkheden om de turnsport in deze gemeente op niveau te blijven uitoefenen. Nu moet dat in Heerde gebeuren.
De heer Scholten herinnert zich de discussie in de raad over de Kamphal. Toen was er eveneens een wens om daar een turnhal in op te nemen, ook in verband met aankomend talent. Dat is toen niet doorgegaan omdat het te duur werd. Bij de wens die nu voorligt, zal dus ook – in overleg met de gemeente – moeten worden bekeken of het financieel haalbaar is. De heer Scholten maakt een vergelijking met voetbal. WHC ziet veel talent op dat gebied, maar die mensen voetballen niet meer in Wezep. Ze worden gekaapt of voelen zich er niet meer thuis omdat ze hogerop willen. In Nunspeet is dat ook het geval bij turnen: daar maakt men eveneens de keus om ergens anders naartoe te gaan omdat men hogerop wil. De heer Scholten vraagt of SOS bereid is de turnhal te laten vallen als het niet mogelijk blijkt te zijn om die wens te realiseren.
Mevrouw Leusink denkt dat SOS in ieder geval wil pleiten voor een strookje. Het gaat namelijk ook om veiligheid. Gymmen doe je in een gymzaal, maar turnen doe je in een turnhal. Als die hier niet gerealiseerd kan worden, blijft de vereniging trainen in Heerde. In de paar jaar dat daar nu getraind is, is het niveau zichtbaar gestegen. De vereniging is ervan overtuigd dat dat komt doordat gebruik kan worden gemaakt van een turnhal. Gezien de afkomst van de leden, zou het mooi zijn als dat voortaan in de eigen gemeente kan gebeuren.
De heer Van der Linde vraagt of er al sprake is geweest van onveilige situaties.
Mevrouw Leusink antwoordt dat die er in elke sport wel zijn. Als op een hoger niveau wordt gespeeld, worden de elementen moeilijker en is een valkuil nodig. Het aantal matten dat beschikbaar is, is beperkt: er moeten regelmatig matten uit een andere zaal worden gehaald.
De compagnon van mevrouw Leusink geeft een concreet voorbeeld. De vereniging heeft een speler van twintig jaar die op landelijk niveau turnt. Als zij een oefening gaat doen op een sprong, bouwt zij de achtermuur en de zijmuur vol met matten. Die oplossing biedt de vereniging nu omdat zij veilig moet kunnen trainen. In een turnhal zou dat niet nodig zijn. Deze turnster traint nu ook een keer per week in Nunspeet om het veilig te kunnen doen.

Bespreking eerste termijn

De heer Van Duijn ziet de opening van De Talter na de verbouwing tot Kulturhus nog voor zich. Een trotse wethouder Maat verrichtte de openingsceremonie. Hij had, door alle weerstand heen, geknokt voor de realisatie. Sindsdien heeft De Talter een belangrijke maatschappelijke functie vervuld, met dank aan dezelfde wethouder. Inmiddels is er krapte in het rooster, zowel overdag als 's avonds. Dat zal in de toekomst alleen maar erger worden. De vraag is nu waar de verantwoordelijkheid ligt. Uit de informerende nota blijkt dat het vorige college zich heeft ingespannen om de financiële gevolgen van een eventuele uitbreiding weg te schuiven naar de vereniging die eigenaar is van De Talter. Er moet echter wel goed gerekend worden. Een voorbeeld: als de gemeente uitgaat van zeventig tijdvakken die beschikbaar zijn voor bewegingsonderwijs van de basisscholen, neemt ze daarin ook de vrije – en dus niet gebruikte – woensdagmiddag mee. Dat klopt dus niet. Het bruto aantal van zeventig tijdvakken moet netto vertaald worden in bruikbare blokken. Alleen dan kan een betrouwbaar zicht ontstaan op de werkelijke behoefte versus de beschikbare

ruimte. In het Sportakkoord van 2020-2024 wordt zelfs gesproken over een extra gym-uur voor kinderen met een motorische achterstand. Dat wordt een moeilijk verhaal als het college op de huidige wijze met de beschikbare tijd omgaat. In het Integraal Huisvestingsplan wordt gesteld dat er *op dit moment* genoeg ruimte is. Het college stelt op dit moment weer dat er wat de huisvesting van het onderwijs betreft geen tekorten zijn, zij het met de kanttekening dat er wat moeite is om alles te kunnen plaatsen. Als het gaat om de capaciteit voor de diverse sportverenigingen, ziet het college wel een behoefte aan uitbreiding. Daarvoor ligt de bal echter bij de vereniging De Talter, met hoogstens een financiële tegemoetkoming van de kant van de gemeente. In het nieuwe bestuursakkoord staat dat er voldoende aanbod van binnensportruimte nodig is om voldoende bewegingsonderwijs te kunnen blijven geven en om de binnensport voldoende te kunnen blijven faciliteren. Volgens het akkoord lijkt de quickscan aan te geven dat uitbreiding noodzakelijk is en zal dat nader onderzocht worden. Alles bij elkaar genomen, komt de SGP tot de volgende vragen: 1. Wat is de reactie van het college op de bijdragen van de insprekers? 2. Hoe denkt het college om te gaan met de uitspraak in het bestuursakkoord? Waar ligt de verantwoordelijkheid op dit punt? 3. Wat is de huidige status van de informerende nota? Daarin is immers de visie van het vorige college verwoord. 4. Welke stappen denkt het college richting De Talter te zetten om de betreffende passage uit het bestuursakkoord handen en voeten te geven? 5. Wanneer kan de raad het resultaat van het toegezegde onderzoek tegemoetzien?
Wethouder De Nooijer begint met vraag 3. Ook bij een overgang van 'oud' naar 'nieuw' blijft een college een college. Bij de informerende nota staat de naam van deze wethouder. Daarmee is de status van die nota aangegeven. Vraag 2: in de nota staat dat de vereniging Kulturhus De Talter niet alleen exploitant is maar ook eigenaar. Dat betekent dat bij die vereniging ook een verantwoordelijkheid ligt om te komen tot een voorstel waar financiële middelen aan verbonden kunnen zijn. Over dat voorstel zal dan binnen het college gesproken worden, en vervolgens ook binnen de raad, want daar ligt het budgetrecht. Vraag 1: de wethouder heeft goed meegeschreven en vooral ook goed geluisterd. Alle drie insprekers gaven aan dat de verenigingen die zij vertegenwoordigen tegen hun grenzen aanlopen. Vanuit dat oogpunt is uitbreiding dus zeer gewenst. Het college wil daar met een open blik naar kijken. Vraag 4: formeel zijn in het bestuursakkoord afspraken gemaakt tussen de fracties van de coalitiepartijen, ook over het genoemde onderzoek, terwijl nu het college aan het woord is. De wethouder heeft deze avond echter wel nieuwe informatie gehoord. Hij zegt toe dat hij daar schriftelijk op terugkomt. Het college staat zonder meer open voor bestuurlijk overleg. Op die manier zal het dan hopelijk tot een voorstel komen dat binnen de commissie kan worden besproken.
De heer Van Duijn wil nog even duidelijk horen wat er dan terechtkomt van het onderzoek naar een mogelijke uitbreiding waar in het bestuursakkoord over gesproken wordt.
Wethouder De Nooijer verwijst naar de quickscan, die al op heel veel zaken ingaat. Er is dus al een onderzoek geweest, maar dat kan gecompleteerd worden door in te gaan op de punten die deze avond zijn aangegeven. Daar heeft de wethouder zojuist dus een toezegging over gedaan. Daarna moet worden bekeken of er nog een aanvulling nodig is. De wethouder kan nog geen toezegging doen over de termijn, maar hij begrijpt dat er sprake is van enige urgentie. Hij zal zo snel mogelijk laten weten wanneer hij daar wel iets over kan zeggen.
De heer Van Duijn wil weten of in de toegezegde reactie op de bijdragen van de insprekers ook wordt ingegaan op de vraag waar de verantwoordelijkheid ligt. Er wordt nu wel gezegd dat de vereniging ook eigenaar is, maar in de gemeentelijke subsidie zit geen bedrag voor een vervanging van De Talter, omdat het gebouw vroeger eigendom was van de gemeente. De heer Van Duijn kan zich voorstellen dat bij het doorrekenen van het hele verhaal wordt meegenomen dat die 30.000 per jaar niet bedoeld is voor de toekomstige vervanging van de sporthallen.
Wethouder De Nooijer antwoordt dat het bij de vraag naar de verantwoordelijkheid niet gaat om een bestuurlijke keuze. Die verantwoordelijkheid is gewoon vastgelegd. Ze ligt voor een deel bij de vereniging, omdat die eigenaar is. Zo is OWIOS destijds ook zelf met een voorstel gekomen, dat vervolgens door de gemeente kon worden gewogen. Voor het formuleren van een dergelijk voorstel zal echter een goede bestuurlijke afstemming nodig zijn. Als het daarom gaat, is het college zeer bereidwillig.

Mevrouw Van den Bosch constateert dat in de informatieve nota eigenlijk twee discussies door elkaar lopen. Enerzijds gaat het om de wettelijke verantwoordelijkheid van de gemeente voor het bewegingsonderwijs. Anderzijds gaat het om de vraag of Oldebroek voldoende toekomstbestendige capaciteit heeft voor het binnensporten. Uitgaande van de wettelijke zorgplicht voor het bewegingsonderwijs lijkt de conclusie van het college helder: de huidige twee zalen van De Talter bieden daarvoor voldoende capaciteit. Dat is ook de conclusie van het IHV. De vereniging komt echter met een tegenberekening, waarin sprake is van een tekort. De ChristenUnie wil weten of er overleg is tussen de wethouder en de vereniging over deze verschillende inzichten, of dat het college vasthoudt aan de berekening uit de nota. SOS en Blauw Wit geven aan dat zij behoefte hebben aan 20 tot 25 extra zaaluren per week. Die ruimte is er op dit moment niet. Mevrouw Van den Bosch vraagt of de gemeente Oldebroek nog wel voldoende ruimte kan bieden aan inwoners die willen sporten en aan verenigingen die willen groeien. Haar fractie ziet daarin zien een belangrijke

maatschappelijke verantwoordelijkheid van de gemeente. De gemeente stimuleert inwoners immers om te bewegen en verwacht van sportverenigingen dat zij bijdragen aan een gezond en actief Oldebroek. Daar hoort voldoende en passende accommodatie bij. Blauw Wit heeft De Talter als thuisbasis, maar moet noodgedwongen uitwijken naar Oosterwolde. Dat is meer dan een rooster-technisch probleem. Een vereniging is ook een sociale gemeenschap. Wanneer trainingen structureel over verschillende locaties worden verspreid, kan dat ten koste gaan van verbinding en van de aantrekkelijkheid van de vereniging. Ook bij SOS moeten groepen uitwijken naar andere ruimtes. Als de raad wil dat deze verenigingen zich verder ontwikkelen en nieuwe leden kunnen krijgen, moet hij zich afvragen of de huidige situatie daarvoor wenselijk is. Oldebroek zit in de groei en ook de sportverenigingen verwachten groei. Dan is het heel logisch om vooruit te kijken. De vraag is of de gemeente over een aantal jaren nog steeds een passend aanbod heeft voor de binnensport in Oldebroek, maar ook voor andere sportverenigingen, elders in de gemeente. Ook van die verenigingen valt in de toekomst een beroep op de gemeente te verwachten. Uit de quickscan blijkt dat de vereniging Kulturhus niet over de financiële middelen beschikt om een extra sportzaal zelfstandig te kunnen realiseren. Voor de ChristenUnie betekent dat echter niet dat de volledige financiering bij de gemeente komt te liggen. Er zijn verschillende vormen van samenwerking en financiering denkbaar. Mooie voorbeelden daarvan zijn de realisatie van het hart van Oosterwolde en de samenwerking rond OWIOS. Wat de ChristenUnie betreft werkt het bestuur van de vereniging het haalbaarheidsonderzoek verder uit, maar dan met extra aandacht voor de inbreng van eigen financiële middelen. Als daar dan ook een verzoek om een financiële bijdrage van de gemeente uit voortkomt, kan dat verzoek – net als bij OWIOS – worden beoordeeld aan de hand van het Toetsenkader initiatieven accommodaties sport en cultuur.
Wethouder De Nooijer kan een heel eind meegaan met het betoog van de ChristenUnie. Over de verantwoordelijkheid heeft hij al iets gezegd. Daar kan men een theoretische discussie over houden, maar waar het nu om gaat, is dat er een voorstel moet komen en dat daar goed contact voor nodig is. De informerende nota en ook het bestuursakkoord zijn er heel helder over dat de huidige capaciteit van De Talter niet toekomstbestendig is. Er moeten nu al uitwijkmogelijkheden worden gezocht. Wat de wethouder betreft begint het overleg met de vereniging na deze avond. Wat nu aan de orde is, is een informerende nota die er voor de zomer al lag. De vraag wie wat moet gaan betalen, kan nu dus nog niet worden besproken. Die wordt meegenomen in het voorstel dat er moet komen. Het contact waar de ChristenUnie naar vraagt, zal er zeker zijn. Volgens de wethouder is hij al ingegaan op de verschillende inzichten waar de fractie over spreekt. De quickscan die De Talter heeft uitgevoerd en die forse uitkomsten heeft laten zien, is een technisch verhaal, waar ook technisch op moet worden gereageerd. Het voert te ver om dat nu te doen, maar de wethouder heeft al toegezegd dat die reactie er zal komen.

De heer Klein laat weten dat het CDA op grond van de stukken de noodzaak van een uitbreiding van de sportgelegenheid in de kern Oldebroek onderschrijft. In de nota geeft het college aan dat die uitbreiding niet noodzakelijk is voor het bewegingsonderwijs. Daar is niet iedereen het mee eens, maar dat is wel het aspect waar de gemeente direct verantwoordelijk voor is. Desalniettemin vindt het CDA dat het in het algemeen belang van Oldebroek is dat die uitbreiding plaatsvindt. De cijfers en de andere argumenten die genoemd worden in de quickscan zijn duidelijk en overtuigend. Ook in de drie bijdragen van de insprekers werd de noodzaak van uitbreiding sterk benadrukt. Uit punt 6 van de nota blijkt dat het college van het bestuur van De Talter een verdere uitwerking van het in de quickscan geschetste plan verwacht. Dat zal dan wel een geldkwestie worden. Het CDA ziet graag dat de gemeente het plan samen met De Talter uitwerkt, maar dat is in feite ook al toegezegd.

Mevrouw Deen constateert dat het college de conclusie van het bestuur van De Talter over het tekort aan capaciteit niet deelt als het gaat om het bewegingsonderwijs. Reden daarvoor is dat de leerlingenprognose maar een beperkte groei laat zien. Enkele jaren geleden is de verouderde gymzaal aan de Van Sytsamalaan gesloopt omdat die niet langer nodig was. Er werd toen gezegd dat er voldoende ruimte beschikbaar was in De Talter. In een eerdere inspraakbijdrage gaf de beheerder aan dat de Zwikmeule verhuurd kon worden aan een huisartsenpraktijk, omdat in De Talter voldoende capaciteit aanwezig was. Er was zelfs ruimte in De Talter om een kleinere zaal aan Icare te verhuren. Daarom vindt ABO het opvallend dat nu wordt gesproken over knellende roosters en een zeer strakke planning. De fractie oppert de mogelijkheid dat een onafhankelijke deskundige op het gebied van planning en roostering hulp biedt om de beschikbare capaciteit beter te benutten. Binnen tien jaar staat een renovatie van De Talter op de planning. ABO vindt het verstandig om een eventuele uitbreiding in samenhang met deze renovatie te bekijken. Dat voorkomt dubbele werkzaamheden en kan heel wat geld schelen. Het gedeeltelijk uitwijken van Blauw Wit naar het Hart van Oosterwolde wordt gezien als een aantasting van de saamhorigheid. Dat begrijpt de fractie niet helemaal. Sporters ontmoeten elkaar vaak alleen in de kleedkamer of na afloop. Als het vooral gaat om ontmoetingen aan de bar zijn daar goede afspraken over te maken. Bovendien is het Hart van Oosterwolde juist gebouwd om ook sportverenigingen uit omliggende kernen ruimte te bieden. Dankzij het bestuursakkoord en jarenlang lobbyen van ABO start binnenkort de pilot Swim2Play. Deze natte gymles zal op korte termijn mogelijk extra uren vrijmaken voor

het bewegingsonderwijs. Recent is in de raad gesproken over de Kamphal en de Van Limburg Stirum band. ABO vindt het niet passend om de ene organisatie wel toezeggingen te doen en de andere niet. Al met al heeft de fractie de volgende vragen: 1. Kan de ruimte die momenteel gebruikt wordt door Icare worden vrijgemaakt door die zorginstantie ergens anders onder te brengen? 2. Is het mogelijk een onafhankelijke deskundige in te huren voor het maken van roosters? Of ziet het bestuur zelf mogelijkheden om dit te organiseren? 3. Hoe kan het dat relatief kort geleden nog werd aangegeven dat er voldoende capaciteit in De Talter aanwezig was? 4. Heeft het bestuur de uren die kunnen vrijkomen als gevolg van de pilot Swim2Play meegenomen in de capaciteitsberekening? 5. Als uitbreiding toch noodzakelijk blijkt te zijn, hoe wordt dan voorzien in voldoende parkeerplaatsen?
Wethouder De Nooijer weet niet wie gezegd heeft dat er voldoende capaciteit was en wanneer dat is gezegd. Hij kan alleen ingaan op de huidige situatie, op basis van de informerende nota. Dan staan het college en de vereniging aan dezelfde kant. Het college ziet nu al de gevolgen van het capaciteitstekort en voorziet voor de toekomst nog meer problemen. En ook al zou het college met de vereniging van mening verschillen over de capaciteit voor bewegingsonderwijs: als er voor het sportaanbod uitbreiding moet komen, kan daarin misschien ook de ruimte voor het bewegingsonderwijs worden meegenomen. Een eventuele verplaatsing van Icare is op dit moment geen zaak van de gemeente. De vraag daarover moet dus niet aan het college worden gesteld. Naar het voorzien in een voldoende aantal parkeerplaatsen moet altijd goed worden gekeken. Dat maakt dan ook altijd deel uit van een discussie over een plan waarin dat punt aan de orde is. Wat Sim2Play betreft: de wethouder weet niet of er bij De Talter al een zwembad is, maar hij denkt dat over dit onderwerp misschien op een ander moment zal worden gesproken. Wat het inschakelen van een deskundige betreft: als er verschil van mening is over de capaciteit, kan het college altijd nog bekijken wat daarmee moet gebeuren. Het proces moet echter stap voor stap worden doorlopen. Er moet nu eerst een reactie van het college komen op de ingebrachte punten.

Mevrouw Jonker laat weten dat het CVO in maart van dit jaar samen met het CDA bij De Talter is geweest om zelf te kunnen constateren hoe het zit met de beschikbare ruimte. Het CVO heeft toen zijn steun uitgesproken voor het standpunt van de vereniging en doet dat deze avond weer. Oldebroek-West wordt opgeleverd, Oldebroek-Oost staat in de planning en in het centrum komen er ook woningen bij. Het inwonersaantal blijft dus groeien en daarmee ook de verenigingen en de scholen, terwijl er nu al voor verschillende verenigingen te weinig ruimte is. Het CVO denkt daarom dat het vorige college in zijn conclusie te gemakkelijk voorbij is gegaan aan het belang van deze verenigingen. Omdat de periode tot 2028, wanneer de problemen voor het bewegingsonderwijs worden verwacht, kort is, dringt het CVO er bij het college op aan dit dossier voortvarend te behandelen.
Wethouder De Nooijer zegt dat toe. Hij was eerder deze dag aanwezig bij de start van de bouw van De Vlam, de oude brandweerlocatie. Er wordt in deze gemeente inderdaad volop gebouwd. Gezien die uitbreiding wordt de noodzaak van een uitbreiding van De Talter ook zeker gezien.

Mevrouw Overkempe bedankt alle insprekers voor hun verhelderende bijdragen. Ook haar fractie heeft De Talter bezocht. Sociaal en Duurzaam Oldebroek was erg onder de indruk van de prachtige gebouwen en van alles wat al gedaan werd. De fractie vindt ook dat wat de vereniging wil, blijkens de informerende nota, er prachtig uitziet. Het voldoet ook aan een goed multifunctioneel gebruik van ruimte, dus niet alleen voor sport. Dat is een mooie toevoeging voor de gemeente Oldebroek. Sociaal en Duurzaam Oldebroek wil graag dat in de verdere uitwerking van het plan ook het groen wordt meegenomen. Daar leest de fractie nu nog niets over. Bij de skeelerbaan is destijds veel groen verdwenen. Nu zal er weer heel wat moeten wijken voor de verbouw en voor nieuwe parkeerplaatsen. Wordt dat in dezelfde omgeving herplant? In de nota staat dat sterk gestuurd wordt op duurzaamheid. Sociaal en Duurzaam Oldebroek verwacht daar de volgende keer meer over te lezen, want dat is voor deze fractie een belangrijk punt. De fractie vindt het ook belangrijk dat er bomen zijn met een lange levensverwachting. Dat is ook het beleid van de gemeente. Mevrouw Overkempe vraagt of de wethouder bereid is om daarin te investeren, onder andere door voldoende wortelruimte te geven aan de bomen die nieuw geplaatst worden. Haar fractie ziet graag dat de gemeente haar eigen bomenbeleid nakomt.
Wethouder De Nooijer had die vraag niet verwacht. Met Sociaal en Duurzaam Oldebroek aan tafel had hij misschien beter moeten weten, maar hij kan nu alleen maar een open-deur-antwoord geven. Als er meer ruimte nodig is voor sportcapaciteit, gaat dat ten koste van andere zaken, maar wanneer er straks een voorstel ligt, wordt het groen daarin zeker meegenomen. Wat die bomen betreft: als daar beleid voor is, moet dat worden nagekomen, of de raad moet er gemotiveerd van afwijken. In ieder geval is het nu onder de aandacht gebracht en daar zal iets mee worden gedaan.

Reacties insprekers

De heer Spijkerboer wil bij een paar dingen die hij gehoord heeft de vinger leggen. Hij erkent dat terecht de vraag naar de verantwoordelijkheid is gesteld. Er is echter wel een verschil tussen de vereniging Kulturhus De Talter en een

individuele sportvereniging. De vereniging Kultuhus heeft wel leden, maar is in feite alleen maar in het leven geroepen om De Talter te kunnen beheren en exploiteren, zodat de gemeente dat niet meer hoefde te doen. Dat was een goede keus en het lukt de vereniging ook prima om de dingen te regelen, maar ze heeft niet de mogelijkheid om van alles op te tuigen en een nieuwe sportzaal te realiseren. Daar heeft ze de gemeente heel hard bij nodig. De heer Spijkerboer is dan ook blij met de toezegging van het college dat het samen met de vereniging wil bekijken hoe het allemaal moet. De vergelijking met OWIOS gaat echter niet op; daar werkt het net even anders dan bij deze vereniging. Tegelijk loopt deze vereniging niet weg voor haar verantwoordelijkheid. Wat de bijdrage van de ChristenUnie betreft: er is nu al een tekort aan capaciteit voor de huidige gebruikers, maar de heer Spijkerboer wil vooral de nadruk leggen op mogelijke toekomstige ontwikkelingen. In het eigen sportakkoord van deze gemeente worden veel van die ontwikkelingen genoemd. Een voorbeeld is de ouderensport. Gezien de vergrijzing van de bevolking komen er waarschijnlijk nog heel wat ouderen bij, maar daar is nu al geen ruimte voor. Wat het haalbaarheidsonderzoek betreft: voor de vereniging is het heel moeilijk om dat zelfstandig uit te voeren, maar ook voor dat onderwerp maakt ze graag gebruik van het toegezegde overleg. Bij ABO zat een misverstand. De ruimte voor Icare is al verhuurd in 2009 of 2010, lang voordat de gymzaal aan de Van Sytzamalaan werd afgebroken. Toen was er helemaal geen capaciteitsprobleem. Dat kwam pas na de sloop van die gymzaal. Daarom danst SOS bijvoorbeeld in de Rabozaal, die eigenlijk een toneelzaal is. Dat lukt nu nog wel, maar de vereniging groeit en op een gegeven moment is er dan nergens ruimte. ABO zei ook dat, toen de huisartsen in de Zwikmeule kwamen, gezegd werd dat er nog genoeg ruimte was. Dat was ook zo en die ruimte is er nog steeds, maar in de Zwikmeule werd niet gesport. Dat gebouw was bestemd voor vergaderingen, congressen en dergelijke. Daar wordt nu ruimte voor gebruikt in De Talter. Verder zat in de Zwikmeule een gedeelte van de bibliotheek en ook dat is naar De Talter gegaan. Daar is genoeg ruimte voor. Hier gaat het echter puur om de sportaccommodatie. De bijdrage van het CVO was wel duidelijk. Wat Sociaal en Duurzaam Oldebroek over de bomen zei, lijkt de heer Spijkerboer prima, maar dat is iets voor een volgende fase. Voor een nieuwe hal hoeft in feite geen groen te wijken, maar het terrein ervoor moet ook opnieuw worden ingericht. Daar zitten de huisartsen en er zit ook een school. Dat betekent dat er eigenlijk een nieuw verkeersplan moet komen, met nieuwe parkeerplekken. Daar moet dan een klein beetje groen voor wijken, maar met alle eisen die tegenwoordig op dat gebied worden gesteld, zal dat wel goed komen.

De heer Van Norel ziet wel mogelijkheden voor groen, in de zin van een groene wand met mos of een groen dak. Wat hem vooral triggerde, was echter een opmerking van mevrouw Deen: dat de ontmoetingen in de kleedkamer een wezenlijk aspect zouden zijn. Hij nodigt mevrouw Deen uit om een keer te komen kijken hoe die ontmoetingen in de praktijk plaatsvinden. Dat gebeurt niet in de kleedkamer. Mevrouw Deen stipte echter wel een heel wezenlijk punt aan: de sloop van de gymzaal aan de Van Sytzamalaan. Volgens de heer Van Norel was die gymzaal eigendom van de gemeente en heeft de raad besloten het gebouw te laten slopen. Mevrouw Deen vroeg in de vorige raadsvergadering al waarom het Kulturhus het capaciteitsprobleem dat door die sloop is ontstaan nooit heeft aangekaart. Blauw Wit zat diezelfde avond bij de beheerder. Die gaf aan dat hij het probleem destijds wel degelijk heeft benoemd. Bij Blauw Wit is er nooit naar gevraagd, maar als mevrouw Deen dat wel had gedaan, had de heer Van Norel zonder meer kunnen aangeven dat dit probleem zich zou voordoen. Het lijkt hem niet juist als dat capaciteitsprobleem vervolgens wordt afgewenteld op een bestuur dat daar niet voor is opgericht. Daar zou men als gemeenschap gezamenlijk een oplossing voor moeten bedenken.

De heer Boerendans reageert op de vraag van de heer Van der Linde aan SOS of er al onveilige situaties zijn geweest. Blauw Wit heeft vorige week nog weer een brief gekregen waarin werd aangegeven dat de accommodatie enorm vochtig is. Die vochtigheid maakt dat de vloer glad wordt. De huidige technische installatie heeft moeite om de vochtigheid in de zaal goed te reguleren. Er zijn om die reden zelfs wedstrijden afgebroken of geannuleerd en trainingen afgezet.

Mevrouw Leusink heeft geen behoefte om te reageren.

Bespreking tweede termijn

De heer Van Duijn wil nog een paar dingen benadrukken omdat het onderwerp niet in de raad komt. Vergeleken met de tijd dat de gemeente eigenaar was van De Talter, met een betaalde ambtenaar als beheerder, kan diezelfde gemeente zich nu in de handen knijpen. Voor een klein subsidiebedrag heeft ze al negentien jaar een prachtige accommodatie op haar grondgebied. De vereniging Kulturhus heeft haar werk buitengewoon goed gedaan. Het is ook fantastisch om te zien hoeveel mensen daar gebruik van maken. De heer Van Duijn is benieuwd naar de berekeningen van de tijdvakken. Hij vraagt het college daar met realiteitszin naar te kijken. Tenslotte gaat het om zalen die gewoon schoongemaakt moeten worden en onderhoud nodig hebben. Daar moet ook tijd voor worden gerekend. Verder wijst de heer Van Duijn erop dat in het bestuursakkoord niet alleen staat dat er een quickscan is gemaakt, maar ook dat het

college daarna met een onderzoek komt naar een eventuele uitbreiding. Hij hoopt dat het college zich daar niet met één A4tje van afmaakt, maar dat het om een serieus onderzoek gaat.

Mevrouw Van den Bosch hoorde dat de informerende nota van het vorige college zou zijn, maar volgens haar is het toch echt dit college dat die nota hier neerlegt. De ChristenUnie ziet uit naar de verdere uitwerking van het plan.

Mevrouw Deen hoorde de heer Van Norel zeggen dat de Zwikmeule alleen voor vergaderingen was. Ze heeft echter ergens gelezen dat in het nieuwe gedeelte ook vergaderingen zouden worden gehouden, om geld te genereren. Misschien heeft ze dat verkeerd begrepen, maar dat kan ze de inspreker niet meer vragen en ze mocht en wilde hem ook niet interrumperen. Verder schiet haar nu te binnen dat een club die is opgericht voor activiteiten en sporten voor ouderen naar De Talter werd verwezen. Dat is nog niet zo lang geleden. De club heeft hemel en aarde bewogen om daar niet naartoe te hoeven gaan, maar het moest. Daarmee werd dus weer een plek in De Talter ingevuld. De opmerking van de heer Van Norel over de kleedkamer begrijpt mevrouw Deen niet helemaal, maar daar zal ze hem straks wel over aanspreken.

Mevrouw Jonker vraagt zich af of de vochtigheid en de gladheid, waar de inspreker het over had, een probleem is van het gebouw of dat het te maken heeft met het gebrek aan capaciteit.

Mevrouw Overkempe ziet uit naar het nieuwe plan. Ze is positief over het idee van een groene wand of een groen dak. Daarom hoopt ze dat de wethouder het genoteerd heeft.

Wethouder De Nooijer vindt het mooi dat, wanneer Sociaal en Duurzaam Oldebroek over bomen begint, er meteen goede suggesties worden gedaan. De fractie had hem niet eens nodig om op haar wenken bediend te worden. Richting SGP wijst de wethouder op wat hij in de eerste termijn heeft gezegd over de noodzaak van en het onderzoek naar uitbreiding van capaciteit. Het college onderkent het probleem en ziet nu al de gevolgen. Nu moet worden bekeken wat nog moet worden uitgezicht en vervolgens moet er een voorstel komen. Het is dus niet nodig hier een uitgebreide discussie over te voeren: de neuzen staan ongeveer – of zelfs helemaal – dezelfde kant op.
De heer Van Duijn wijst erop dat de quickscan van de vereniging is uitgegaan. Hij kan zich voorstellen dat bij een onderzoek door de gemeente een zekere objectivering van de feiten plaatsvindt. De wethouder kan wel zeggen dat iedereen dezelfde kant op wil, maar de vraag is of het college de bevindingen van De Talter overneemt of met een eigen onderzoek komt.
Wethouder De Nooijer brengt naar voren dat de informerende nota al op veel punten ingaat. De rest wordt nog aangeleverd. Wat de opmerking van mevrouw Van den Bosch betreft: college is college; of het dan gaat om het vorige of om het huidige college, maakt voor de nota niet zoveel uit. De nota dateert echter van 25 juni en is voor de zomer al naar de raad gestuurd. Toen was deze portefeuillehouder nog niet in functie. De vraag van het CVO over de veiligheid zal teruggelegd moeten worden bij de insprekers van Blauw Wit.

Afronding

De voorzitter heeft diverse toezeggingen gehoord en constateert dat het onderwerp voldoende besproken is. Hij bedankt de insprekers voor hun bijdragen.

04. Voorstel: intrekken LHBTQ+ beleid (punt 05 van de conceptagenda)

Inspreker

De heer E.J. van der Gaag spreekt in over dit onderwerp. Zijn inspreekbijdrage is als bijlage bij dit verslag gevoegd.
Mevrouw Overkempe vraagt welke aanpak volgens de inspreker geruststellend zal zijn voor deze groep mensen in de gemeente.
De heer Van der Gaag merkt op dat Oldebroek geen eiland is, maar onderdeel van Nederland. Er is recent een emancipatienota van de staatssecretaris gepubliceerd. Die sluit af met de oproep dat verandering niet alleen in politiek Den Haag moet plaatsvinden, maar op de werkvloer, op school en in de samenleving als geheel. De inspreker komt zelf uit de buurt van Rotterdam. Daar zegt men: ‘Geen woorden, maar daden’. Het is dus belangrijk dat de gemeente vooral aan de slag gaat. In wat eerder dit jaar is gezegd, werd al snel de indruk gewekt dat het niet zo’n belangrijk onderwerp is. En als men problemen ervoer, moest men vooral aangifte doen. Dat voelde ook voor de heer Van der Gaag persoonlijk als een grove onderschatting van de situatie. Hij denkt dat het heel waardevol is als het college toenadering zoekt tot deze community.
De heer Scholten vraagt of de heer Van der Gaag van dichtbij agressie heeft meegemaakt in Oldebroek en zo ja, wat dat met hem gedaan heeft.
De heer Van der Gaag heeft het niet persoonlijk meegemaakt. Hij is wel benieuwd wat er achter de vraag zit.

De heer Scholten wijst erop dat de inspreker iets over zichzelf zei. Het was voor hem een hele uitdaging om veilig over straat te kunnen in Oldebroek, zonder intimiderende opmerkingen te krijgen. Daarom wilde de heer Scholten graag weten of hij iets dergelijks heeft meegemaakt en zo ja, hoe hinderlijk hij dat vond.
De heer Van der Gaag herhaalt dat hij het zelf niet heeft meegemaakt, maar hij voelt de situatie wel aan: hij kan niet zomaar zichzelf zijn.

Bespreking eerste termijn

Mevrouw Overkempe geeft aan dat het onderwerp haar en haar fractie raakt. Sociaal en Duurzaam Oldebroek vindt het erg verdrietig dat dit punt op de agenda staat. De fractie ziet het als uitsluiting van een groep mensen die al vaak het gevoel heeft niet geaccepteerd te worden binnen deze gemeente. Helaas valt nog regelmatig te lezen dat deze mensen zich niet veilig voelen op straat. Er vindt veel zelfdoding plaats onder deze burgers. Ze voelen zich onbegrepen en niet gewild. Sociaal en Duurzaam Oldebroek vindt dat de gemeente iets moet doen voor deze groep. De gemeente moet hen in ieder geval erkennen. Er is met veel mensen gewerkt aan een plan van aanpak voor het verbeteren van veiligheid, weerbaarheid en sociale acceptatie. Wordt dit hele plan nu gewoon door deze coalitie van tafel geveegd, zonder weer met deze mensen te spreken? De discussie over dit onderwerp roept op sociale media en op straat veel haat en onfatsoen op. Daarom kan dit beleid volgens Sociaal en Duurzaam Oldebroek niet zomaar worden afgeschaft. De regenboogvlag wordt landelijk gezien als een sterk symbool voor de LHBTQ+-ers, dat aangeeft dat ze zichzelf mogen zijn. Tal van gemeenten hangen hem uit op de coming-outday. Sociaal en Duurzaam Oldebroek vindt het niet meer dan de plicht van deze gemeente om zich daarbij aan te sluiten. De fractie zal dit voorstel van het college dan ook zeker niet steunen.

Mevrouw Jonker laat weten dat voor het CVO ieder mens waardevol is en meetelt. Dat uitgangspunt komt voort uit de christelijke overtuiging van deze fractie. Het CVO gelooft dat ieder mens door God geschapen is en daarom met respect behandeld moet worden. Dat is ook het uitgangspunt van de fractie voor het LHBTQIA+-beleid. In Oldebroek wonen mensen met verschillende overtuigingen, levenswijzen en morele vragen. Toch kunnen de inwoners elkaar als mens blijven respecteren. Dat vraagt om verdraagzaamheid en om een algemeen omzien naar elkaar. In de afgelopen tijd zijn er via de mail ook vragen bij het CVO terechtgekomen. De fractie heeft persoonlijke gesprekken met inwoners gehad. Deze gesprekken waren inhoudelijk prettig en goed, maar er ontstond geen eenstemmigheid. Volgens het CVO moet dat mogelijk zijn. Uitsluitingen en onveiligheid wenst de fractie niet te accepteren. De gemeente moet alert blijven op sociale veiligheid. Inwoners moeten weten waar ze terecht kunnen wanneer ze zich onveilig voelen. Het CVO maakt de politieke keuze om veiligheid en respect breed en voor iedereen te organiseren. De fractie begrijpt dat de regenboogvlag voor verschillende inwoners een belangrijk symbool kan zijn. Tegelijk wordt die vlag ook gezien als een progressief ideologisch symbool. Dat roept de nodige weerstand op. Veel inwoners voelen zich niet verwant met het idee dat het hijsen van de regenboogvlag een vooruitgang is. Veel inwoners voelen zich wel verwant met de christelijke betekenis van de regenboog. De regenboog is een teken van Gods verbond met de aarde, van zijn trouw en liefde voor mensen. Met de regenboogvlag krijgt deze boog een andere uitleg. Daar hebben veel inwoners grote moeite mee. Het CVO vindt dat individuen die zich identificeren als behorende bij de LHBTIQIA+-gemeenschap door de gemeente niet als aparte groep hoeven te worden behandeld. De fractie wenst iedere inwoner van de gemeente Oldebroek op dezelfde manier te benaderen. Ze is daarom blij met het schrappen van de regenboogvlag en met het beleid dat in het bestuursakkoord is opgenomen. Tijdens de verkiezingen was het een duidelijk onderdeel van de politieke koers van het CVO en de partij kreeg daar ook steun voor. Ze waardeert dat het college hier snel mee aan de slag is gegaan. Het CVO wil voor iedereen vrijheid en verantwoordelijkheid. Vrijheid om verschillend te mogen denken, verantwoordelijkheid om elkaar met respect te behandelen en een gemeente waarin ieder individu een volwaardige plek heeft in de samenleving.
De heer Scholten interrumpeert. Mevrouw Jonker heeft nogal wat gezegd en hij zal wel moeten aannemen dat dat het standpunt van het CVO is. Hij wil er echter op wijzen dat de groep waarom het gaat niet geaccepteerd wordt in Oldebroek en dagelijks wordt bedreigd. Het CVO heeft het over sociale veiligheid, voert gesprekken en zegt de bedreigingen vreselijk te vinden, maar neemt de doelgroep niet publiek in bescherming. De heer Scholten heeft daar in ieder geval niets over gelezen. Het doet zijn partij pijn dat het CVO zo stellig is en niet iets goeds biedt voor deze groep.
Mevrouw Jonker benadrukt dat het CVO niet ontkent dat veiligheid een probleem is. Dat geldt echter voor meer mensen, niet alleen voor deze groep. Het CVO wil dat probleem over de hele breedte van de samenleving aanpakken en niet voor elk individu of elke groep apart.
De heer Scholten wijst erop dat de nieuwe coalitie nog maar zestig dagen op weg is en dat er in die zestig dagen op dit gebied heel veel gebeurd is in de gemeente. Hij vindt dat het CVO daar niet zomaar overheen kan stappen.
Mevrouw Jonker vraagt waar de heer Scholten precies op doelt.

De heer Scholten gaat ervanuit dat mevrouw Jonker de sociale media volgt en de kranten leest. Dan kan zij weten van bedreigingen, intimidatie en het wegnemen van vlaggen. De inspreker zei al dat hij het gelukkig niet persoonlijk heeft meegemaakt, maar dat hij niet zichzelf kan zijn op straat. Het wordt alleen maar heftiger als een partij niet een standpunt inneemt waaruit blijkt dat de doelgroep voor haar ook belangrijk is.
Mevrouw Jonker antwoordt dat ze in haar bijdrage heeft aangegeven dat het CVO zich op dat punt wel degelijk uitspreekt. Ook deze partij keert zich tegen geweld, uitsluiting en het elkaar veroordelen. Daarnaast zijn er in het nieuws allerlei protesten geweest en protesten zijn uitingen van meningen. Daar moet ruimte voor zijn. Er staan nu eenmaal diverse meningen naast elkaar.

Mevrouw Dikötter laat weten dat ABO volledig achter het coalitieakkoord staat wat het intrekken van het LHBTQ+-beleid betreft. De fractie wil wel benadrukken dat zij ondanks dat intrekken van het beleid aandacht wil hebben voor elke burger. Ieder mens verdient evenveel aandacht. Omdat er al veel over dit onderwerp gezegd is, houdt ABO het hierbij.

De heer Scholten geeft aan dat het CDA het ten zeerste betreurt dat het stopzetten van het LHBTQ+- beleid is opgenomen in het bestuursakkoord. Het lijkt wel een soort decreet, zoals Amerika dat ook kent. In de afgelopen zestig dagen zijn er ontzettend veel vervelende dingen gebeurd. En nog steeds voelen burgers zich niet veilig. Ze worden bedreigd en geïntimideerd en er zijn regenboogvlaggen vernield. Tot op heden heeft het CDA daarop geen afwijzende reactie van SGP, CVO en ABO gehoord. In de kanttekeningen in de notitie staat dat de beleidswijziging spreekt van zichtbare steun van de gemeente aan de doelgroep. Signalen worden serieus opgepakt. Intussen worden in de raadsvergadering van juli insprekers geweigerd. De doelgroep en haar sympathisanten worden door de huidige coalitie behandeld als tweederangs burgers. Het CDA vindt het erg jammer dat het zo gaat. In september 2021 is het beleid waar het nu over gaat vastgesteld. De SGP was als enige partij tegen. In het nieuwe bestuursakkoord stellen de drie partijen voor het hele beleid per direct te stoppen. Het zit de partijen wel hoog. Ze schrijven in het bestuursakkoord: “We hebben aandacht voor iedereen in de samenleving. Daarin is iedereen verenigd onder de vlaggen van Oldebroek en Nederland. Het apart hijsen van de regenboogvlag doen we daarom niet meer.” Op 12 oktober wappert er dus geen regenboogvlag voor het gemeentehuis. Daar doet het college veel inwoners pijn mee. Het bestuursakkoord zegt geen uitzondering te maken voor aparte doelgroepen. Volgens datzelfde akkoord komt er echter wel een ambassadeur voor de boeren, krijgen ouders een attentie bij de geboorte van een baby en is er aandacht voor gezinnen met relatietherapie en bij spanningen in het huwelijk. Dan gaat het toch ook om afzonderlijke doelgroepen. Het college zegt gevoelens, argumenten en zorgen serieus te nemen. Boven het bestuursakkoord staat als thema: ‘Nieuwe koers. Samen verder’. Het zijn allemaal mooie woorden, maar de praktijk is weerbarstig. Een begrip als ‘samen’ is in dit dossier ver te zoeken. Het CDA vraagt de portefeuillehouder waaruit in de afgelopen zestig dagen is gebleken dat hij de doelgroep serieus neemt en beschermt. Een tweede vraag is of de wethouder de haat jegens deze medemensen en hun sympathisanten publiek afkeurt.
Wethouder Doornwaard spreekt zijn dank uit voor de vragen en ook voor de bijdrage van de inspreker. Hij geeft aan dat het duidelijk is dat dit onderwerp emoties oproept. Dat bleek ook de afgelopen periode. Uiteindelijk is het echter wel een feit dat het college – dus niet alleen deze wethouder – heeft besloten dit beleid in te trekken en daarmee het bestuursakkoord uit te voeren. Het college neemt *alle* signalen van bedreigingen van *alle* inwoners serieus. Als het specifieke beleid voor deze doelgroep wordt ingetrokken, betekent dat niet dat het generieke beleid – dat voor iedereen geldt – wordt afgeschaft. Wat het college betreft kan de zorg daarover worden weggenomen. Haat, hoe die ook geuit wordt, is voor dit college niet acceptabel. Onveiligheid en uitsluiting zijn op geen enkele manier goed te praten.
De heer Scholten bedankt de wethouder voor zijn beantwoording. Het CDA is tegen het voorliggende voorstel.

De heer Boer spreekt deze avond niet over een vlag. Zijn fractie spreekt over mensen. In Oldebroek moet iedereen veilig zijn, thuis, op school, in de verenigingen en op straat. Dat is voor de ChristenUnie geen identiteitspolitiek, maar naastenliefde. Daarin ligt ook een taak voor de gemeente: oog hebben voor wie kwetsbaar is, ook als zijn of haar stem heel zacht klinkt. Dit onderwerp raakt mensen diep, niet als thema, maar als leven. Er is moeite en die moeite is niet abstract. Het is de jongere die zich afvraagt of hij erbij mag horen. Het is de vader die van zijn kind hoort: ‘pap, van mij zul je misschien geen stamvader worden’. Het is het gezin dat zoekt, stap voor stap en dat merkt dat iedereen er iets van vindt. Het is de inwoner die het wel is, maar het niet durft te laten zien. Die zich klein maakt en zwijgt, omdat het te zwaar is om gezien te worden. Die moeite heeft twee kanten. Er is de innerlijke worsteling en er is de moeite die ontstaat door de manier waarop mensen met elkaar omgaan, waarop ze erover spreken of juist erover zwijgen. Wie alleen naar de meldingen kijkt, ziet die tweede kant niet, want wie zich niet veilig voelt, meldt zich niet. Wie bang is voor de reactie van familie, kerk, vereniging of straat, blijft stil. Die stilte is dan geen rust, maar een last. In 2021 durfden leden van de klankbordgroep met het oog op hun persoonlijke veiligheid niet het gezicht te zijn van die groep.

Dat is geen bewijs dat het goed gaat in deze gemeente. Het kan betekenen dat mensen de kast veiliger vinden dan openheid. En dan komt dit voorstel. Het college trekt het beleid in, zonder evaluatie, zonder juridisch advies en vooral: zonder de mensen te horen die het aangaat. Wat na de intrekking van het beleid precies stopt, wordt niet gezegd. Er is geen handelingskader. Dat is geen zorgvuldige basis voor een besluit. Het college wijst hierbij op het ontbreken van meldingen. Alsof dat betekent dat het goed gaat. Er is geen lokaal beeld van hoe het nu echt gaat met de veiligheid en de acceptatie. Mensen die in 2021 wel durfden te spreken, zijn nu niet teruggevraagd. Wie niet luistert, kan niet weten of het veilig is. Wie een besluit neemt zonder de mensen om wie het gaat, maakt de last niet lichter. Die last wordt dan bestuurlijk. Alsof een probleem verdwijnt doordat het beleid verdwijnt. Dat is een bekend verschijnsel: eerst is er aandacht, dan is er een besluit en daarna valt het stil; er is geen gesprek meer, alsof het onderwerp is afgedaan. Dat is een stilte waarin de zorg stopt op het moment waarop die zorg het meest noodzakelijk is. De ChristenUnie vraagt dit college niet om een visie op relaties, maar om zorg, nabijheid, om de menselijke maat en om een samenleving waarin daadwerkelijk iedereen meetelt. Er is geen 'wij' dat zich kan distantiëren van een 'zij'. Juist als er inwoners zijn die zich niet hardop kunnen uiten, heeft de gemeente een taak, niet om over hen te besluiten, maar om hen niet te vergeten. In 2021 sprak de gemeente met zo'n 50 mensen: predikanten, vertegenwoordigers van scholen en van zorginstanties en individuele personen. Dat gebeurde twee keer, omdat de gesprekken zeer intens waren. Nu, bij het intrekken van dit besluit, is geen van die vijftig mensen gehoord. Dat betekent een besluit zonder participatie. Het betekent dat er over mensen heen wordt bestuurd. 'Oldebroek voor mekaar' belooft toch het tegenovergestelde: samen met de inwoner. Dan is het niet de vraag of de meerderheid dit wil, maar of het belang van alle inwoners hiermee is gediend. De heer Boer vraagt de wethouder te reflecteren op de bijdrage van de inspreker. Daarnaast heeft hij de volgende vragen: 1. Hoe weet de wethouder dat het in Oldebroek veilig is? Welk beeld heeft de wethouder van de moeite die inwoners op dit gebied dragen als hij hen niet heeft gehoord? Is de wethouder van harte bereid de indringende gesprekken die voorheen zijn gevoerd een vervolg te geven en de raad hiervan een verslag te doen toekomen? 2. Wie houdt na intrekking van het beleid contact met de mensen van de klankbordgroep? Wat zegt hun terughoudendheid de wethouder? Hoe voorkomt de wethouder dat na dit besluit een stille uitsluiting ontstaat, doordat met de intrekking van het beleid het gesprek weg is? 3. Als er geen handelingskader is, wat zegt een ambtenaar of een jongerenwerker dan als het misgaat? Waar kan een jongere terecht die zich niet veilig voelt, zonder dat hij eerst een loket hoeft te zoeken dat er niet is? De heer Boer richt zich ook tot de coalitiepartijen. Het afschaffen van het LHBTQ+-beleid staat in hun bestuursakkoord. Daarnaast wordt in datzelfde bestuursakkoord veel gesproken over participatie. De heer Boer vraagt wat hun visie op participatie is, als mensen om wie het gaat niet zijn gehoord. Vinden zij dat met dit besluit het belang van alle inwoners is gediend? Ook van die inwoners die de gemeente in 2021 wel opzocht, maar die nu over het hoofd worden gezien? Ook van die inwoners die de moeite dragen en er niet over durven te spreken?
Wethouder Doornwaard heeft eerder al kort gereflecteerd op de bijdrage van de inspreker. Het college begrijpt de emotie daarin. Het college begrijpt ook dat de kanttekening in de nota kan worden opgevat alsof er geen aandacht en zorg meer zou zijn voor de LHBTQ+-groep. Dat is niet juist. Het college stopt met het specifieke doelgroepenbeleid. Dat gebeurt op basis van het bestuursakkoord. Daarin is op dit punt een politieke keuze gemaakt. Daar heeft het college naar te handelen. Dat betekent echter niet dat er helemaal niets meer gedaan wordt. Het betekent dat men met alle vragen, problemen of wat dan ook terecht kan bij het generieke beleid van deze gemeente.
De heer Boer interrumpeert. Hij hoort de wethouder spreken over een specifieke groep. Het woord 'deze' in 'deze groep' werd duidelijk benadrukt. Ander doelgroepenbeleid zet het college echter wel door. De heer Boer wil graag weten wat de reden is om onderscheid te maken tussen de diverse doelgroepen. Verder wijst hij erop dat in het bestuursakkoord wel een politieke keus kan worden gemaakt, maar dat het hier over mensen gaat en dat de zaak dan op een ander niveau ligt. Het gaat erom dat de gemeente zorg heeft te dragen voor al haar inwoners.
Wethouder Doornwaard is dat met de heer Boer eens. Daarom geeft hij ook aan dat het specifieke doelgroepenbeleid wordt ingetrokken. Het was destijds een afzonderlijk besluit dat nergens is ondergebracht. Daarom wordt het voor de zorgvuldigheid op deze manier met de commissie gedeeld. Wat de tweede vraag betreft, over de veiligheid: in de beantwoording van de schriftelijke vragen is een feitelijke weergave te vinden van de getallen. Het gaat daar niet over een bestuurlijk oordeel. Met het stopzetten van dit beleid, zegt het college niet dat het minder waarde hecht aan alle waarden die op dit gebied aan de orde zijn. Die waarden onderschrijft het college ook. Dat geldt dan voor elke inwoner.
De heer Boer vraagt wat dan het bestuurlijk oordeel van het college is over het gegeven dat mensen zich onveilig voelen in deze gemeente.
Wethouder Doornwaard refereert aan een opmerking die de heer Boer zelf maakte: dat zachte stemmen ook gehoord moeten worden. De heer Boer gaf terecht aan dat het over mensen gaat, maar het college denkt dan aan mensen in de volle breedte van de samenleving. Die mensen kunnen allerlei vragen hebben en allerlei zaken die hun parten

spelen. Daarvoor heeft de gemeente een generiek beleid. Ze heeft een CJG, een sociaal team, ze heeft een eigen handelingskader. Het is van belang dat het college daarin de algemeenheid benadrukt.
De heer Boer vindt dat het prachtig klinkt, dat verhaal over generiek beleid, maar hij leest nergens wat nu wordt doorgezet uit het plan van 2021. Hij leest nergens op welke plek de jongere uit deze doelgroep zich kan melden of bij welk loket een gezin zich kan melden. Dat vindt hij een ernstige tekortkoming. Hij noemt het bestuurlijk onzorgvuldig om het besluit op deze manier vorm te geven.
Wethouder Doornwaard concludeert dat de ChristenUnie het bestaande beleid ten aanzien van mensen die zorg nodig hebben niet voldoende vindt. Het college geeft aan dat het 'extra' wordt weggehaald, maar volgens de heer Boer is de basiszorg die dan overblijft niet toereikend.
De heer Boer vindt dat hem nu woorden in de mond worden gelegd die hij niet heeft uitgesproken en zeker niet zo bedoeld. Wat het college doet is: zorg voor mensen die extra aandacht nodig hebben veralgemeniseren. Daarmee miskent het college de behoefte die in 2021 juist zo duidelijk is gebleken.
Wethouder Doornwaard gaat in op de vraag of hij bereid is gesprekken te voeren met de doelgroep. Als het beleid wordt ingetrokken, gaat het college niet meer doen wat in dat beleid staat. Aan de andere kant is de wethouder bereid met iedereen in gesprek te gaan die dat nodig heeft of erom vraagt.
De heer Boer constateert dat de behoefte aan gesprek duidelijk is. Het bleek uit de bijdrage van de inspreker en ook uit de demonstratie op 9 juli. De heer Boer hoopt dat hij het niet goed begrepen heeft, maar hij meende te horen dat de wethouder niet bereid is om proactief met deze mensen in gesprek te gaan.
Wethouder Doornwaard geeft aan dat hij dat niet gezegd heeft.
De heer Boer heeft duidelijk gehoord dat, als het beleid er niet meer is, het college geen gesprekken meer voert waar dat beleid om vraagt. De wethouder heeft ook geen positief antwoord gegeven op de vraag of hij bereid is weer proactief in gesprek te gaan met de mensen met wie in 2021 is gesproken.
Wethouder Doornwaard wil geen semantische discussie voeren. Hij heeft gezegd dat er niets wordt gedaan op basis van dit specifieke beleid, want dat wordt ingetrokken, maar dat hij tegelijk bereid is om met iedereen het gesprek aan te gaan.
De heer Boer herhaalt het woord 'proactief'. Dat betekent dat de wethouder niet afwacht of er mensen naar hem toe komen, maar dat hij ze zelf opzoekt.
Wethouder Doornwaard antwoordt dat hij dat zeker zal doen als daar een noodzaak voor is.

De heer Nagelhoud kan namens de SGP kort en duidelijk zijn over het voorstel. Het standpunt van zijn fractie zal niet verrassend zijn. De SGP wil politiek bedrijven volgens de Bijbel. Rond relaties en huwelijk geeft de Bijbel duidelijke richtlijnen. De fractie onderschrijft het huwelijk tussen een man en een vrouw als de norm die God gegeven heeft. Dat is de eerste lijn in het onderwijs van Jezus. Een tweede lijn is de acceptatie van de medemens zoals hij is en het tonen van naastenliefde. De eerste lijn is hier nu niet aan de orde, de tweede wel. Ook daarin zijn de Bijbel en het onderwijs van Jezus duidelijk. Jezus wijst de zonde af, maar Hij wijst geen mensen af. Hij behandelt iedereen gelijk en eerlijk, ongeacht of iemand rijk of arm, jong of oud. theoretisch onderlegd of praktisch geschoold, gelovig of ongelovig is. Ook daarin wil de SGP Jezus volgen. Simpel vertaald betekent dat dat voor deze partij iedere inwoner van Oldebroek ertoe doet, ongeacht wie hij of zij is. Dat heet naastenliefde en daar wil de SGP invulling aan geven. De fractie wil nadrukkelijk benoemen dat bij alles wat in deze commissie over het onderwerp wordt gezegd de menselijke kant nooit uit het oog mag worden verloren. Wat het voorliggende voorstel betreft: in 2021 heeft de SGP tegen het voorstel voor het hijsen van de regenboogvlag gestemd. Op dat punt is het standpunt van de fractie niet veranderd. Ze heeft daar twee argumenten voor. Het eerste betreft het symbool. De regenboog is een teken dat God aan de mensen gaf om te getuigen van zijn trouw. Er is wel een subtiel verschil tussen de regenboogvlag en dit symbool (zes in plaats van zeven kleuren), maar toch raakt het de SGP dat dit symbool op deze manier wordt gebruikt. Daarnaast is er het argument dat iedere inwoner van Oldebroek gelijkwaardig is en als zodanig vertegenwoordigd onder de Nederlandse vlag. Tijdens de discussie in 2021 heeft de SGP een amendement ingediend om de Oldebroeker vlag te hijsen. Inmiddels wappert die vlag bij het gemeentehuis. Zodoende hangt er voor iedereen een vlag en is het niet nodig om een groep apart te zetten. De SGP vindt dat de gemeente terughoudend moet zijn met een doelgroepenbeleid als dezelfde bescherming en ondersteuning beschikbaar is voor alle inwoners. Doelen die in het LHBTQ+-beleid worden nagestreefd, zoals veiligheid, respect, gelijke behandeling en maatschappelijke participatie zijn al onderdeel van bestaand gemeentelijk beleid. De vraag is wat dit afzonderlijke beleid dan toevoegt. Het is goed om de bestuurlijke zaken niet nodeloos ingewikkeld te maken. De bestaande regelingen rond woningbouw, zorg, onderwijs etc. zijn er voor alle inwoners en gelden dus uiteraard ook voor deze mensen. In de Beleidsvisie sociaal domein, de Jeugdwet, de Wmo en de Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen zitten heel veel raakvlakken en overlap met het LHBTQ+-beleid. Onder andere het CDA wees op gebeurtenissen in de afgelopen zestig dagen. Haat, discriminatie (zowel positief als negatief), kwetsen, buitensluiten, vernielen, stelen, naroepen en wat dies meer zij, zijn zaken die

absoluut niet in de gemeente thuishoren, en uiteraard ook niet in het gemeentebestuur. Daar wil de SGP heel duidelijk in zijn. Het kan mensen een gevoel van onveiligheid geven en dat verdient niemand. Als het gebeurt, moeten mensen elkaar daarop aanspreken en als het nodig is, moet erop gehandhaafd worden. Daar heeft de gemeente voldoende instrumenten voor, ook zonder een afzonderlijk LHBTQ+-beleid. Dat is ook een reactie op de bijdrage van de inspreker. Deze gemeente doet niet niets. Ze gaat door met waar ze mee bezig was. De vraag die nu voorligt, is niet of de gemeente inwoners respecteert, maar hoe ze dat respect organiseert. De SGP is ervan overtuigd dat dit voldoende geborgd is binnen het bestaande algemene gemeentelijke beleid. Daarom steunt de fractie het voorliggende voorstel.

Reactie inspreker

De heer Van der Gaag bedankt speciaal de fracties van Sociaal en Duurzaam Oldebroek, de ChristenUnie en het CDA. Hun woorden steunen hem enorm. Hij zit hier niet voor zichzelf, maar voor iedereen die bij de LHBTQ+-gemeenschap hoort. Intussen heeft hij ook veel woordspelletjes gehoord, halve antwoorden en antwoorden die geen antwoorden waren. Hij vindt het bijzonder dat dit gebeurt. Er wordt hier gesproken over het opkomen voor een deel van de inwoners van Oldebroek. Hij zou wel willen horen hoe men zelf dan vindt dat het met die mensen gaat en met de manier waarop zij behandeld worden. Zelf heeft hij daar heel veel vragen bij. Volgens hem worden de begrippen ‘gelijkheid’ en ‘gelijkwaardigheid’ een beetje door elkaar gehaald. Aan de ene kant wordt gezegd dat iedereen een gelijkwaardig bestaan moet hebben, conform artikel 1 van de grondwet. Tegelijk gaat het over gelijke behandeling en over een gelijk beleid voor iedereen. Er zou dus geen doelgroepenbeleid moeten zijn. Volgens de SGP is het bestaande beleid voldoende. De vraag is dan hoe deze fractie dat weet. Van de wethouder hoorde de heer Van der Gaag dat er veel emotie speelt, maar hij hoorde weinig inhoudelijke reactie op zijn inbreng. Dat vond hij teleurstellend. De ‘ene aanpak voor alle verschillende mensen’ klinkt voor hem als een EHBO-trommel met één soort pleister voor alle kwalen. Verder vindt men nog steeds wel dat het goed gaat. De vraag is weer hoe men dat weet, als men alleen maar ingaat op signalen die uitgesproken worden en die blijkbaar ergens gemeld kunnen worden. Men kan wel zeggen dat iedereen in veiligheid moet kunnen leven en opgroeien, maar wat doet de gemeente aan preventie? Als daar niets aan gedaan wordt, is alle aandacht alleen maar reactief. Dan is er dus altijd een probleem. De heer Van der Gaag vraagt zich af of bepaalde commissieleden wel doorhebben dat er een probleem is. In dat geval zou hij graag willen dat ze het plan van aanpak nog een keer goed lezen. Daarin wordt aan het begin heel goed uitgelegd wat de aanleiding was voor dat plan. De heer Van der Gaag denkt niet dat er heel bijzondere dingen in staan. Er wordt vooral gesproken over contact houden met verschillende maatschappelijke organisaties, aandacht besteden aan het onderwerp en spreken met de klankbordgroep en met ervaringsdeskundigen. De gemeente moet dus gewoon in gesprek gaan met inwoners van Oldebroek om te horen hoe zij het beleven en wat er beter kan. Als het college niet wil doen wat daarover in het plan van aanpak staat, is het de vraag hoe men dan toch kan denken dat het goed gaat.

Bespreking tweede termijn

Mevrouw Overkempe wil nog graag burgemeester Haseloop bedanken voor haar inzet voor dit beleid een aantal jaren geleden. Ze heeft nog twee vragen. De eerste is wat dit beleid eigenlijk kost, wat erin omgaat. De tweede gaat over de onrust van de afgelopen tijd. Daarbij denkt ze onder andere aan de predikant die gesproken heeft tijdens de demonstratie. Die is in de social media openlijk bedreigd. Het was bepaald niet fraai wat er gebeurde. Er is ook aangifte van gedaan. Mevrouw Overkempe vraagt of iemand uit het college deze dominee bezocht heeft. Ze geeft aan dat het onderwerp haar persoonlijk raakt. In haar eigen familie heeft ze mensen die bij de LHBTQ+-gemeenschap horen. Haar neefje kwam huilend naar haar toe: u hebt met een vlag staan zwaaien voor mij. Hij is vertrokken omdat hij niet meer in deze gemeente durfde te wonen. Klasgenoten zeiden tegen hem: wat doe je hier nog; ga lekker naar de stad, daar mag je jezelf zijn. Dat vindt ze heel erg.

Mevrouw Jonker en *mevrouw Dikötter* denken dat de standpunten van hun fracties wel helder zijn.

De heer Scholten constateert dat er veel gezegd is. Met een aantal woorden had hij veel connectie. Hij is wel enorm teleurgesteld in de coalitiepartijen. Die gunt hij van harte een slechte nachtrust. Hij hoopt dat ze de volgende dag terugdenken aan wat ze deze avond gehoord en gezegd hebben en dat ze zich dan afvragen of ze voor de raadsvergadering van 1 oktober nog tot een ander inzicht moeten komen.

De heer Boer vindt het buitengewoon teleurstellend dat hij geen antwoord krijgt op zijn indringende vraag aan de coalitiepartijen hoe het intrekken van dit beleid te rijmen is met hun eigen uitspraken over het belang van participatie. Deze partijen dringen er niet eens bij het college op aan om met de mensen in gesprek te gaan. Hij sluit overigens niet uit dat het uitblijven van hun reactie te maken heeft met het feit dat het voorstel nog besproken zal worden in de raadsvergadering. Zijn fractie wil in ieder geval dat het voorstel een A-stuk wordt. De afdronk van de ChristenUnie is

dat het probleem niet wordt onderkend en niet wordt erkend. Dat doet de fractie pijn. Die beleid is juist bedoeld om zorg voor elkaar te hebben en naar elkaar om te zien. Het is een beleid dat niets kost en toch wordt het overboord gegooid. Daarmee worden mensen echt in de kou gezet.

De heer Nagelhoud reageert op de vraag van de inspreker hoe de SGP weet dat de veiligheid voor de LHBTQ+-gemeenschap voldoende geborgd is. Hij constateert dat veiligheid altijd een gevoel is en dat een gevoel nooit te vangen is in cijfers. Dat er maar één melding is geweest bij de gemeente zegt niet zoveel. Het is dus heel lastig om exact te weten te komen wat er aan de hand is. Tegelijk wil de heer Nagelhoud, zonder iets te bagatelliseren, benadrukken dat het gevoel van onveiligheid bij veel meer groepen speelt. De aanpak daarvan is toch echt geborgd in het algemene beleid, bijvoorbeeld in de visie voor het sociale domein. Daarin komt ook het punt van de participatie naar voren, waar de ChristenUnie het over had. Er staat in dat de gemeente met mensen in gesprek gaan en met problemen aan de slag gaat. Ook het aspect van de preventie zit erin. De heer Nagelhoud heeft de afgelopen tijd veel mensen gesproken. Hij erkent dat er veel speelt en dat er inderdaad sprake is van bedreigingen. Daar heeft de gemeente echter instrumenten voor. De SGP wil de gemeente – en ook de inwoners – zeker oproepen om daar gebruik van te maken.
De heer Boer haakt in op de opmerking van de heer Nagelhoud dat in de visie voor het sociale domein ook over participatie wordt gesproken. Hij vraagt waarom dan nu niet gesproken is met de vijftig mensen die in 2021 bij het opstellen van het beleid zijn betrokken. Toen was er alle ruimte voor participatie; nu wordt er een bliksembesluit genomen.
De heer Nagelhoud denkt dat dit een vraag is voor het college. Hij leest in de stukken niet of er wel of niet met deze mensen is gesproken.
De heer Boer leest wel degelijk dat er niet met hen gesproken is. Hij heeft er een technische vraag over gesteld en die is ontkennend beantwoord. Er gaat alleen communicatie plaatsvinden nadat het besluit is genomen om het beleid af te schaffen. Daar kan de heer Boer geen participatie in zien.
De heer Nagelhoud biedt zijn excuses aan. Hij heeft er blijkbaar overheen gelezen. Wat blijft staan is de toezegging van de wethouder dat er altijd een mogelijkheid is voor gesprek als daar behoefte aan is en dat zo'n gesprek desnoods ook proactief kan plaatsvinden. De heer Nagelhoud sluit niet uit dat het goed is om dat gesprek aan te gaan, maar vindt het niet op zijn weg liggen om dat te beoordelen. Hij wil ten slotte de heer Scholten bedanken voor zijn goede wensen en wenst hem wel een goede nachtrust toe.

De voorzitter heeft twee vragen gehoord voor de wethouder. Hij wijst erop dat de eerste – over de kosten – al in de schriftelijke ronde is beantwoord. Het is ook een technische vraag.

Wethouder Doornwaard bevestigt dat. Wat de bedreigingen aan het adres van de predikant betreft: hij heeft niet met de dominee gesproken. Bedreigingen – en de aangifte daarvan – zijn ook een zaak van de politie. In de beantwoording van de schriftelijke vragen staat te lezen dat niet alle cijfers op dat gebied worden teruggekoppeld. Verder wil de wethouder nog een keer benoemen dat het college ervoor staat dat iedere inwoner in Oldebroek zich veilig en welkom moet kunnen voelen. Het intrekken van dit beleid staat dus los van de brede verantwoordelijkheid om een veilige gemeente te zijn waarin iedereen gelijkwaardig is. De wethouder gaat ook nog in op de reactie van de inspreker. Het hanteren van dezelfde pleister voor alle kwalen is niet het beleid van deze gemeente. Dat beleid kent een handelingskader. Er wordt nagegaan welk probleem een bepaalde persoon heeft en welke zorg hij of zij nodig heeft. Dat is dus per persoon verschillend, maar het beleid is voor iedereen gelijk. Verder zou de wethouder het jammer vinden als de afdronk van de discussie is dat het college het probleem niet onderkent. Dat doet het college wel degelijk. Er zijn inderdaad geen gesprekken geweest over dit voorstel, maar dat komt omdat het voorstel voortvloeit uit het bestuursakkoord. Daar staat een duidelijke opdracht in en die opdracht voert het college nu uit.

Afronding

De voorzitter constateert dat het onderwerp voldoende besproken is. De ChristenUnie heeft aangegeven dat het voorstel een A-stuk moet worden. Het CDA en Sociaal en Duurzaam Oldebroek blijken dat ook te willen. Daarmee gaat het voorstel als A-stuk door naar de raadsvergadering van 1 oktober 2026.

05. Opiniërend: interbestuurlijk toezicht Spreidingswet (punt 04 van de conceptagenda)

Eerste termijn

Mevrouw Deen geeft aan dat de gemeente volgens haar fractie op dit gebied al genoeg heeft gedaan. ABO vindt het onrechtvaardig dat de gemeente is opgeschaald naar trede 3: actief toezicht van het ministerie. De fractie houdt zich

aan het bestuursakkoord en wacht het bestuurlijke gesprek van 20 oktober af. Daarmee is de eerste vraag beantwoord. Wat vraag 2 betreft: ABO deelt de opvatting van het college dat er voldoende inspanningen zijn geleverd. Voor het antwoord op vraag 3 (of de fractie aandachtspunten heeft) verwijst mevrouw Deen naar het bestuursakkoord.

De heer Scholten laat weten dat het CDA het belangrijk vindt om mensen op te vangen die vluchten voor oorlog en geweld. De asielstroom zal blijven, maar de doorstroming stokt. Elke gemeente heeft een opdracht in het kader van de Spreidingswet. Het CDA is voor strenge regels met betrekking tot instroom en voor versnelde procedures rond de afwikkeling van de lopende dossiers. In de vorige raadsperiode is er hard gewerkt aan het zoeken van mogelijke locaties. Dat heeft helaas niet geleid tot het gewenste resultaat. De heer Scholten vergelijkt dat met voetballen: als je goed voetbalt, maar niet scoort, verlies je – en het resultaat telt. Intussen was er beslist geen sprake van saamhorigheid in de raad. Er was veel weerstand als het gaat om de uitvoering en het proces. Nu volgt op 20 oktober een gesprek bij het ministerie. Er moet een plan komen om binnen één jaar de opvang van asielzoekers te realiseren. De wethouder heeft met het oog daarop een aantal vragen geformuleerd. Hij komt echter niet met een concreet plan. In het bestuursakkoord staat dat het college pleit voor het intrekken van de Spreidingswet. Er worden veel voorwaarden voor asielopvang opgesomd. Volgens de coalitie gaat daar niet aan getornd worden. Het CDA maakt zich grote zorgen over de tijdigheid, de zorgvuldigheid van het proces en de genoemde voorwaarden. De fractie vraagt zich af of Oldebroek straks weer negatief in het nieuws komt. Er is sprake van een enorm bedrijfsrisico voor deze gemeente en dus voor de burgers. De gemeente heeft de regie niet meer. Ze moet uitvoering geven aan de Spreidingswet. De heer Scholten noemt dan nog niet eens het financiële risico dat op termijn dreigt te ontstaan. In het eerste kwartaal van 2027 komt er een gesprek met de raad. De heer Scholten noemt dat een treurige ambitie: traagheid alom. Hij leest niets over urgentie en vraagt zich af hoeveel tijd Oldebroek nog krijgt. De drie vragen uit de nota zijn suggestief. Dergelijke vragen gaat het CDA bewust niet beantwoorden. De brief van 20 juli 2026 werd pas op 7 augustus naar de fracties gestuurd en dan ook nog omdat het CDA erom vroeg. De fractie gaat ervanuit dat het gespreksverslag van 20 oktober in het kader van de transparantie direct na ontvangst verspreid zal worden.
De heer Vlieger interrumpeert. Hij constateert dat het CDA het college traagheid verwijt, maar vraagt of die fractie zelf geen deel uitmaakt van die traagheid. In januari 2026 heeft de SGP ervoor gepleit om het proces door te zetten. Het CDA heeft toen samen met de andere coalitiepartijen aangegeven dat het over de verkiezingen heen zou worden getild.
De heer Scholten merkt op dat de SGP nog drie jaar in de vorige coalitie heeft gezeten. Er is toen veel over asielopvang gesproken. De SGP was toen dus ook al onderdeel van de traagheid. Het gaat het CDA erom dat er nu sprake is van een hoge urgentie en dat er geen plannen zijn. Als een zaak urgent is, begin je vandaag of morgen. Dan wacht je als college niet tot 1 april om in gesprek te komen met de raad. Den Haag wil een plan zien en weten wanneer het gerealiseerd gaat worden. Ze gaan daar niet een paar vragen van de wethouder beantwoorden. Inderdaad zat het CDA vorig jaar ook in de coalitie. Helaas is het toen niet gelukt om een geschikte locatie te vinden. De heer Scholten hoopt dat er nu verbetering in komt, maar hij vreest dat dit niet gebeurt.
De heer Vlieger vindt dat het CDA weinig vermogen heeft om te reflecteren op het eigen handelen. De partij is in het vorige college drie jaar lang tevergeefs bezig geweest om tot een asielopvang te komen en nu verwijt ze een nieuw college dat nog geen twee maanden onderweg is dat het geen stappen zet.

De heer André moet na het vorige onderwerp nog even schakelen, maar beide onderwerpen raken zijn hart en dat voelt hij nu aan zijn stem. Hij wijst erop dat wetten democratisch tot stand zijn gekomen en daarom voor iedereen van kracht zijn. Op sommige media wordt gesproken over wetten die door een minderheid worden doorgedrukt, tegen de wil van de meerderheid van de bevolking in. Vooral over de Spreidingswet wordt dat gezegd. Dat is een onwaarheid. Dergelijke geluiden ondermijnen het gezag van de overheid en leiden tot burgerlijke ongehoorzaamheid. Het klopt dat er sprake is van drang en dwang, als het gaat om de uitvoering van deze wet. Dat is ook helemaal terecht. Het idee dat een wet alleen kan worden uitgevoerd als de wil om dat te doen van onderen opkomt, is niet juist. Zo werkt het staatsrecht ook niet. Dat neemt niet weg dat de overheid ook bij deze wet oog moet hebben voor de lokale omstandigheden en voor de zorgen en moeite die bij grote groepen onder de bevolking leven. Draagvlak en draagkracht zijn geen belemmeringen om een wet uit te voeren, maar wel noodzakelijk om dat goed te kunnen doen. Aan dat draagvlak en die draagkracht kan een plaatselijke overheid prima werken. In de notitie van het college wordt gesproken over het zich verhouden tot de Spreidingswet en over strikte randvoorwaarden. De heer André vroeg zich af wat daar technisch mee bedoeld wordt, maar kreeg een bestuurlijke uitleg. Dat verklaart voor hem genoeg. ‘Zich

verhouden tot' is wat hem betreft versluierend taalgebruik. 'Strikte randvoorwaarden' betekent volgens hem dat de wet alleen met inachtneming van de eisen van de gemeente wordt uitgevoerd. Het gebruik van deze woorden zorgt voor het optrekken van een mistgordijn en suggereert dat dit college de wet helemaal niet uit wil voeren, maar alles zal doen om de uitvoering te frustreren. In de nota van het college wordt beweerd dat de kwalificatie 'taakverwaarlozing' niet terecht is, gelet op de vele inspanningen die zijn geleverd om te komen tot een AZC-locatie. Het klopt dat het vorige college veel inspanningen geleverd heeft. Dat gebeurde ondanks de actieve tegenwerking van het CVO, met als woordvoerder vooral de toenmalige fractievoorzitter, de heer De Nooijer. In de brief van 20 juli staat echter: "Uit de aangeleverde informatie en het gesprek is gebleken dat uw gemeente niet op korte termijn alsnog zal voldoen aan haar wettelijke taak. Op grond daarvan is geconstateerd dat er sprake is van taakverwaarlozing." Die constatering is dus niet gebaseerd op het feit dat er ondanks de vele aantoonbare inspanningen nog geen resultaat is geboekt. Ze is alleen gebaseerd op de aangeleverde informatie en het gesprek van 1 juli. Uit het verslag van 1 juli blijkt ook hoe tot die conclusie wordt gekomen. Er wordt op gewezen dat volgens het bestuursakkoord alle politieke partijen de wet willen uitvoeren, maar dat er tegelijk zoveel randvoorwaarden in dat akkoord staan dat het een lastige opgave wordt. Daarnaast worden ook de uitspraken van de beoogd wethouder in de media aangehaald, met de opmerking dat die verder gaan dan het bestuursakkoord. De heer André zag eerder deze dag weer een filmpje langskomen op de socials van de gemeente dat hem hetzelfde gevoel gaf. In het gesprek vond men het te vroeg om conclusies te trekken, maar volgens hem zijn die conclusies nu wel mogelijk. In de brief wordt ook genoemd dat met het vorige college snel geschakeld kon worden als er een locatie vrijkwam, maar dat het niet duidelijk is of dat voor de nieuwe coalitie ook geldt. Er moet immers eerst een nieuw plan komen en dat zal naar verwachting pas eind 2026 of begin 2027 klaar zijn. Voor de ChristenUnie is er maar één conclusie mogelijk: de opstelling van deze wethouder, de formuleringen in het bestuursakkoord en de uitlatingen in de media hebben ervoor gezorgd dat deze gemeente is opgeschaald naar trede 3. Als het college op deze weg doorgaat, kan het gesprek op 20 oktober maar één uitkomst hebben: opschaling naar trede 4. De ChristenUnie heeft geen vragen voor de wethouder, maar wel voor de andere fracties: 1. Is het voor de andere fracties duidelijk dat de opschaling naar trede 3 het gevolg is van de door dit college aangeleverde informatie, de inhoud van het bestuursakkoord en de media-uitlatingen van de toen nog beoogde wethouder? 2. Zijn de andere fracties ook van mening dat het gemeentebestuur zich niet maar moet verhouden tot de Spreidingswet, maar die gewoon moet uitvoeren? En dat dus actief gewerkt moet worden aan het vergroten van draagvlak en draagkracht en aan participatie van inwoners? 3. Vinden de andere fracties ook dat als het college op deze weg doorgaat opschaling tot aan trede 6 onvermijdelijk is? En dat die opschaling zeer ongewenst is omdat de financiële gevolgen daarvan voor de gemeente zijn en van participatie vrijwel helemaal geen sprake meer is?

De heer Vlieger laat weten dat zijn fractie verbaasd is over de opschaling. Er is immers al een lang traject gelopen om aan de wettelijke verplichting te kunnen voldoen. Daarmee is wel degelijk een grote inspanning geleverd voor deze opgave. De SGP heeft ook altijd aangegeven dat het gemeentebestuur zich moet verhouden tot de Spreidingswet en dat deze partij zich zal inspannen om die wet na te leven. Dat laatste – de wet naleven – doet ze namelijk altijd. Daarom heeft ze ook moeite met de term 'weigergemeente' die soms voorbij komt en met de stelling dat Oldebroek zich niet aan de wet zou willen houden. Die stelling is totaal onjuist. Verder heeft de SGP er in februari 2026 op aangedrongen om het proces voort te zetten. De toenmalige coalitie wilde toen juist een pas op de plaats maken en het over de verkiezingen heen tillen, terwijl er aan de voorkant duidelijke afspraken over het proces waren gemaakt.
De heer André interrumpeert. Volgens hem is dat laatste niet helemaal waar. Het college heeft steeds doorgewerkt. Anders had er ook nooit voor de vakantie al een nota gelegen over het aantal locaties dat toen verzameld was. Het was toen misschien niet meer het moment voor een debat, maar er is dus geen pas op de plaats gemaakt. Verder heeft de vorige coalitie inderdaad stappen gezet, met steun van de SGP en van ABO, maar dat kan niet worden ingebracht tegen het feit dat het ministerie van taakverwaarlozing spreekt. De heer André herhaalt wat hij daarover zojuist in zijn eigen betoog heeft gezegd.
De heer Vlieger heeft niet gezegd dat er niet is doorgewerkt. Hij wilde alleen aangeven dat zijn fractie er juist op heeft aangedrongen om door te gaan met het uitvoeren van de opdracht die er lag. De SGP houdt zich aan procesafspraken en aan wettelijke verplichtingen. Dat wilde hij benadrukken.
De heer Scholten kent de SGP ook als een partij die zich aan de wet houdt. Intussen is deze partij wel mee verantwoordelijk voor het opstellen van het bestuursakkoord. Daarin wordt gepleit voor het intrekken van de Spreidingswet. De heer Scholten constateert een tegenstrijdigheid op dit punt.

De heer Vlieger bestrijdt dat. In het bestuursakkoord staat niet dat de coalitie zich niet aan de wet houdt. De SGP laat op allerlei gebied weten dat ze dingen veranderd wil zien worden. Als het om stikstof gaat, voert ze zowel landelijk als provinciaal een lobby om een ander beleid te krijgen. Dat doet het CDA ook. Het naleven van een bestaande wet kan samengaan met de wens dat die wet wordt ingetrokken. De heer Vlieger vervolgt zijn betoog. Hij wijst erop dat deze gemeente al vanaf 2023 actief heeft gezocht naar een mogelijke opvang voor asielzoekers, maar dat de procedure vastliep op het niet kunnen verkrijgen van de benodigde vergunningen. In het volgende proces, dat gevoerd werd van 2024 tot en met 2026, zijn 137 locaties aangedragen en op verschillende criteria beoordeeld. Het COA trok de conclusie dat al deze locaties niet geschikt en in financieel opzicht niet haalbaar zijn. Vervolgens heeft het vorige college samen met het COA geconcludeerd dat er op dat moment geen opvang te realiseren viel en dat daarmee de procedure moest worden gestopt. Daarna heeft men gezamenlijk aangegeven toch met elkaar in gesprek te willen blijven om te zoeken naar een oplossing. Vervolgens is er een nieuw college geïnstalleerd. Dat gaf duidelijk aan te willen voldoen aan de Spreidingswet en zich te zullen inzetten om daar invulling aan te geven. Daarbij is concreet afgesproken hoe het college dit wil vormgeven. Doordat het vorige proces is gestopt, heeft deze coalitie afgesproken om dat nieuwe proces te starten. De SGP krijgt echter het gevoel dat het college daar van het ministerie geen ruimte voor krijgt. Terwijl het college op 9 juli aantrad, lag er op 20 juli al een brief van het ministerie over opschaling. Dat is nog geen anderhalve week later. De fractie begrijpt dat niet. Wat de SGP betreft is het extra bijzonder dat het COA – een uitvoerend orgaan dat door het ministerie is aangesteld – aangeeft dat het wel heel moeilijk wordt om opvang te realiseren, en dat het ministerie vervolgens de gemeente opschaalt naar trede 3 omdat ze haar taak zou verwaarlozen. Dat vindt de fractie onbegrijpelijk.
De heer André interrumpeert. Hij vraagt of de heer Vlieger wil reflecteren op het verslag van het gesprek van 1 juli, omdat daarop de brief van 20 juli is gebaseerd. Daar staat in waarom het ministerie spreekt van taakverwaarlozing.
De heer Vlieger meent dat in die brief wordt gedoeld op de manier waarop de beoogd wethouder zich geuit heeft in de media. Hij vindt dat de heer De Nooijer moet worden beoordeeld op de concrete acties die hij laat zien nu hij wethouder is.
De heer André wijst erop dat de brief ook ging over de aangeleverde informatie, over het gesprek naar aanleiding van die informatie en over de teksten uit het bestuursakkoord. Dat leidde allemaal tot die conclusie van taakverwaarlozing. Daar reflecteert de heer Vlieger niet op. De heer André begrijpt niet dat de brief zo verdraaid wordt dat ze wel onbegrip en verbazing moet oproepen.
De heer Vlieger vindt de betreffende passage in het bestuursakkoord heel helder. Er staat dat de coalitie zich aan de Spreidingswet houdt en dat ze die gaat uitvoeren. Het klopt dat aan die uitvoering duidelijke grenzen worden gesteld, maar dat gebeurt met allerlei plannen. De heer Vlieger ziet dan ook niet waarom dat de aanleiding zou moeten zijn voor de conclusie van taakverwaarlozing. Het zal duidelijk zijn dat de SGP zich niet kan vinden in de opstelling van het ministerie. De fractie kan zich wel vinden in de manier waarop het college wil reageren en in de onderbouwing voor het gesprek met het ministerie.

Mevrouw Overkempe houdt het kort, na alles wat al gezegd is. Ze vraagt waarom de afspraak met de minister is verzet. Het coalitieakkoord lag er immers al en de coalitie weet dus wat ze wil. Verder heeft Sociaal en Duurzaam Oldebroek schriftelijk gevraagd hoe het college opschaling naar trede 4 wil voorkomen. Het antwoord was dat het bestuursakkoord wordt uitgewerkt en dat die uitwerking in het eerste kwartaal van 2027 wordt voorgelegd aan de raad. De fractie wil weten of het college dat tijdsplan zelf heeft vastgesteld of dat dit in overleg met de minister is gebeurd. Ze vraagt zich af of het allemaal niet te lang duurt en of de gemeente alleen daardoor al niet op trede 4 terechtkomt. Verder is de fractie benieuwd of er gesprekken plaatsvinden met buurgemeenten, met het oog op samenwerking in de opvang van asielzoekers en/of statushouders. Een andere vraag betreft bijlage 2, stap 4. Daar staat dat het college heeft besloten niet op dezelfde weg door te gaan, maar op basis van het bestuursakkoord een nieuw proces te starten. Daaraan wordt toegevoegd: “Tegelijk is er het besef dat een andere aanpak niet direct zal leiden tot andere resultaten.” Betekent dit dat de wethouder niet zijn best zal doen om het voldoen aan de Spreidingswet te laten slagen?
Wethouder De Nooijer wijst erop dat een paar vragen technisch van aard zijn, maar hij kan ze wel beantwoorden. Dat de datum voor het gesprek met de minister is verzet, had twee redenen. De eerste is dat de wethouder met vakantie was. De tweede is dat het college het heel belangrijk vond om hier eerst met de raad over te kunnen spreken, ondanks dat het een zaak is van het college en de brief ook aan het college geadresseerd is. Daarom heeft het college ook gevraagd het onderwerp voor opinievorming op de agenda te zetten, met een aantal vragen. Het gaat tenslotte

om een gevoelig en belangrijk onderwerp, zowel maatschappelijk als politiek en bestuurlijk. Wat de tweede vraag betreft: het is niet zo dat het college in het eerste kwartaal van 2027 alleen in gesprek wil met de raad. Het is de bedoeling dat er dan ook echt een voorstel ligt voor een nieuw proces. De datering heeft twee redenen. In de eerste plaats ligt het in lijn met wat in het ambtelijk gesprek met het ministerie is gewisseld. In de tweede plaats heeft de voorbereiding van het voorstel gewoon tijd nodig. College en raad hebben samen al een heel lang proces doorlopen. Het heeft ongeveer anderhalf jaar geduurd. Zoals veel sprekers al hebben gezegd, is er in dat proces ongelooflijk veel gebeurd. Als het gemeentebestuur dan een nieuw proces ingaat, moet er goed worden nagedacht over verschillende factoren. Bekeken moet worden hoe de strikte randvoorwaarden uit het bestuursakkoord in de praktijk moeten worden vertaald en hoe de gemeente op een kansrijke manier het proces kan inrichten om aan de Spreidingswet te voldoen. Wat de vraag over contact met de buurgemeenten betreft: mede vanwege de Spreidingswet zijn er allemaal provinciale en regionale regietafels ingericht. Als portefeuillehouder is de wethouder daar al een keer bij geweest. Daarbij wordt zeker ook gesproken over de vraag in hoeverre de diverse gemeenten al dan niet aan hun wettelijke taakstelling voldoen. De wethouder heeft in dat kader ook de positie van het college uitgelegd en gezegd dat het college in gesprek wilde met deze commissie. Als het gaat om de vraag of hij zijn best gaat doen om aan de Spreidingswet te voldoen, verwijst de wethouder naar de stukken. Daar staat duidelijk in wat hij gaat doen en daar mag iedereen hem aan houden. Hij gaat het ministerie ook gewoon vertellen wat in de annotatie staat. De reden waarom de genoemde passage in de annotatie staat, heeft te maken met het proces dat al doorlopen is. Nog voor de zomer hebben het college en de raad de uitkomsten van dat proces gezien. Toen zat deze wethouder nog niet eens in het college. Dat geeft volgens hem heel veel aan. In het bestuursakkoord staat dat de coalitie dezelfde koers wil blijven volgen. Het college heeft aangegeven zich daarnaar te willen voegen, In dat akkoord staan inderdaad strikte randvoorwaarden. Dat hoeven niet altijd kansen te zijn, het kunnen ook beperkingen zijn. Het is in ieder geval een keuze die de coalitie heeft gemaakt en de wethouder staat ervoor aan de lat om daarmee aan de slag te gaan.

De heer Van der Linde wil, na wat gezegd is over een slechte nachtrust, positief beginnen: hij hoopt dat iedereen een goede vakantie heeft gehad. Het CVO zit met een gerust hart bij deze bespreking. Dat is omdat de koers waarvoor inwoners op 18 maart op deze partij hebben gestemd inmiddels duidelijk zichtbaar is. Het standpunt van het CVO in de afgelopen jaren is bij iedereen bekend. De partij ziet dat geluid terug in het bestuursakkoord en uiteindelijk ook in het beleid. Het is duidelijk dat het Rijk opvangplekken tekortkomt voor het aantal asielzoekers dat het heeft binnengelaten. De vraag is echter of het rechtvaardig is om dit probleem via de Spreidingswet door te schuiven naar gemeenten. Het CVO vindt van niet. Deze partij zal haar standpunt blijven uitdragen zoals men van haar gewend is. Dat betekent dat het lokale belang van Oldebroek voor haar vooropstaat in deze discussie.
De heer André interrumpeert. Hij noemt het ver bezijden de waarheid dat de regering de asielzoekers zou hebben binnengelaten. Die mensen zijn hier gewoon ongevraagd naartoe gekomen en zitten nu in Ter Apel. Ze liggen daar in het gras en kloppen daar op de deur. Dat betekent dat ze op onze stoep liggen. Daarom is die Spreidingswet er. Die wet is er niet om een probleem van Den Haag op te lossen, maar om deze mensen die er nu zijn te helpen. De heer André zou graag willen dat de heer Van der Linde daarop reflecteert.
De heer Van der Linde wil dat zeker doen. Hij brengt naar voren dat die mensen niet alleen op onze stoep liggen en ook niet alleen in de open lucht, maar dat ze daarnaast nog heel wat meer doen. Het CVO hoort daar verhalen over van mensen uit de buurt en van kennissen in Ter Apel. Dat zijn schrijnende verhalen. Er is ook geen duidelijk toezicht op wat er allemaal gebeurt. Verder zijn niet alle asielzoekers die in dit land binnenkomen echte asielzoekers.
De heer André geeft aan dat zijn partij en die van de heer Van der Linde het daar wel over eens zijn. Er zitten tussen de asielzoekers inderdaad mensen die hier niet horen en die uitgezet moeten worden. Beide partijen zijn het er waarschijnlijk ook wel over eens dat het beleid dat Den Haag nu voert niet echt helpend is. Dat ontslaat deze gemeente echter niet van haar verantwoordelijkheid om de mensen die er nu zijn te helpen. Daar hoort de heer André de heer Van der Linde niet over. De heer Van der Linde verwijst naar mensen die overlast veroorzaken. Die zijn er inderdaad ook en die overlast moet worden aangepakt. Maar de gemeente kan dan niet zeggen: wij gaan niks meer doen. Dan maakt zij het probleem namelijk groter en daar is zij dan verantwoordelijk voor. Die mensen zitten in Ter Apel en kunnen nergens naartoe, omdat er weigergemeenten zijn. Ook Oldebroek wordt neergezet als weigergemeente. Volgens de heer André is dat terecht.
De heer Van der Linde stelt dat dat precies de reden is waarom er zulke strikte randvoorwaarden in het bestuursakkoord zijn geformuleerd. Daar wil het CVO zich ook aan houden. Als het gaat om wat wel en niet moet kunnen, is het bestuursakkoord heel helder. Het CVO loopt intussen zeker niet weg voor zijn verantwoordelijkheid. Er

zitten ook mensen tussen de asielzoekers die daadwerkelijk hulp nodig hebben. Die zullen vanzelfsprekend aan de randvoorwaarden voldoen. De heer Van der Linde vervolgt zijn betoog. Als de inwonersparticipatie niet tot zijn recht komt en als er geen draagvlak en draagkracht is voor een opvanglocatie, dan is het CVO tegen. Dwang en drang mogen wat deze fractie betreft nooit worden toegepast. Tegelijk blijft het CVO het Rijk aanspreken op zijn verantwoordelijkheid. Zolang de instroom onvoldoende wordt beperkt, moet van gemeenten niet worden geëist dat zij de gevolgen van dit probleem oplossen. Daarnaast blijft de partij het Rijk wijzen op de belofte uit het regeringsakkoord van 23 februari 2026 om de asielinstroom daadwerkelijk terug te dringen. Zolang die instroom te hoog blijft, blijven gemeenten zoals Oldebroek voor grote uitdagingen staan. Wat de eerste vraag uit de opiniërende nota betreft, over de positie van de gemeente op de interventieladder: voor het CVO staat altijd voorop dat raadsleden volksvertegenwoordigers zijn. Het proces dat door het vorige college in gang is gezet, heeft zeer lang geduurd. Eerst ging het over de locatie aan de Bovendwarsweg. Daar heeft de gemeente vanaf het begin, tegen de wil van het CVO in, haar volledige medewerking aan gegeven. De grote bezwaren die vanaf het begin al duidelijk waren, waren na maanden van onrust reden om van die locatie af te zien. Dat was niet een besluit van de gemeente, maar van het COA. Daarna is het vorige college een eigen traject gestart, waar het CVO ook al direct kritisch op was. De inwoners kregen niet eens de mogelijkheid om te spreken over de wenselijkheid van asielopvang. Het onderzoek, dat 137 potentiële locaties opleverde, heeft ongeveer anderhalf jaar geduurd. Enorm veel ambtelijke uren zijn in dat onderzoek gestoken, uren die ten koste gingen van andere dossiers. Vervolgens heeft weer het COA zelf – en dus niet de gemeente – besloten geen van de voorgestelde locaties geschikt te achten. Ook in dit proces is de gemeente welwillend geweest. Volgens het CVO moet de conclusie zijn dat er op dit moment geen geschikte en beschikbare locaties zijn. Gezien de inspanningen die de gemeente heeft geleverd, vindt de fractie het absoluut niet te rechtvaardigen dat de gemeente op trede 3 van de interventieladder is geplaatst. Dat geldt temeer omdat een buurgemeente die helemaal niets heeft gedaan er niet op staat. Het CVO stemt er dan ook mee in dat in het bestuursakkoord is afgesproken dit proces formeel af te sluiten. De fractie ziet het nieuwe procesvoorstel van het nieuwe college met belangstelling en vertrouwen tegemoet. Het CVO kan zich evenmin als het college vinden in de stelling dat er sprake zou zijn van taakverwaarlozing. Voor zover deze fractie kan beoordelen, heeft de gemeente Oldebroek actief onderzocht, meegedacht en haar verantwoordelijkheid genomen. Dat het COA uiteindelijk alle aangedragen locaties heeft afgewezen, kan de gemeente niet worden verweten.
De heer André wijst op de drie vragen die hij heeft gesteld en speciaal op de eerste vraag over de reden waarom het ministerie over taakverwaarlozing spreekt. Hij hoort nog geen enkele fractie over wat daar letterlijk over wordt gezegd in de brief van 20 juli. Wat er allemaal al is gebeurd in Oldebroek, is voor het ministerie in één klap minder waard geworden door het nieuwe bestuursakkoord, door het gesprek van 1 juli en door het mediaoptreden van de heer De Nooijer.
De heer Van der Linde wijst erop dat de Spreidingswet sinds juli 2025 van kracht is en dat de gemeente een proces is ingegaan dat langer dan een jaar heeft geduurd. Hij gelooft niet dat het probleem dan ineens wordt veroorzaakt door het feit dat er een nieuw college is en dat er wat uitlatingen zijn geweest in de social media. Evenmin gelooft hij dat de lange duur van het traject onder het vorige college de zaak alleen maar heeft bevorderd. Hij hoopt dat de heer André dat allemaal zelf ook niet gelooft.
De heer André verwijt de heer Van der Linde dat hij alleen de uitlatingen in de sociale media noemt. Er staan meer dingen in de brief die tot de conclusie van taakverwaarlozing leiden. Die conclusie heeft geen relatie met alle ambtelijke en vergaderuren die al in de zoektocht gestoken zijn. De heer André begrijpt niet dat de heer Van der Linde niet reflecteert op wat er precies in de brief staat.
De voorzitter denkt dat hiermee deze discussie kan worden afgerond, tenzij de heer Van der Linde nog iets dringends te zeggen heeft.
De heer Van der Linde heeft dat niet en vervolgt zijn betoog. Hij wijst erop dat de raad nog steeds geen duidelijkheid heeft gekregen over de voorgestelde locaties. Van de 137 locaties zijn er een aantal aan het COA voorgelegd, Het CVO wil graag weten welke dat waren. De fractie heeft voor dit moment verder geen aandachtspunten, maar de heer Van der Linde herhaalt nog eens de noodzaak van inwonersparticipatie, draagvlak en draagkracht. Alleen als de inwoners serieus worden genomen in het proces, is er een duurzame kans van slagen. De uitkomst zou dan kunnen zijn dat er geen mogelijkheid voor opvang is. Het CVO wil het college en de verantwoordelijke wethouder meegeven dat zij alle randvoorwaarden uit het bestuursakkoord onverkort moeten nakomen. Wat dat betreft hoort de fractie graag een toezegging van de wethouder. Het CVO wenst de wethouder bij de uitvoering van deze taak Gods rijke zegen toe.

Wethouder De Nooijer wijst op het persbericht dat is uitgegaan. Daarin staat dat het college vasthoudt aan het bestuursakkoord, Hoe het dat gaat doen, zal in het eerste kwartaal van 2027 blijken. Uiteindelijk zal de raad daar een besluit over moeten nemen, Dat betekent dat de raad dan te zien krijgt hoe het college bepaalde randvoorwaarden wil invullen, ook als het gaat om draagvlak en draagkracht. Al met al is de oproep van het CVO zeker begrepen. De wethouder vraagt de voorzitter of hij al kan reageren op wat hij allemaal in de eerste termijn heeft gehoord.

De voorzitter denkt dat dit niet de bedoeling is. Het gaat om een opiniërende nota, waar elke fractie op kon reflecteren.

Bespreking tweede termijn

De heer André vindt het een teleurstellende avond. Hij heeft nog geen antwoord gegeven op de drie vragen die in de nota staan, omdat hij hoopte dat andere fracties antwoord zouden geven op zijn vragen. Die antwoorden hoort hij niet. De brief van de minister wordt gewoon genegeerd. Op de eerste vraag uit de nota kan hij dan alleen maar antwoorden dat dit college een opschaling naar trede 4 volledig aan zichzelf te wijten heeft. Zijn fractie zal het college daar dan ook verantwoordelijk voor houden. Wat vraag 2 betreft: de ChristenUnie deelt niet de opvatting dat het verwijt van taakverwaarlozing tekortdoet aan de inspanningen die de afgelopen jaren zijn geleverd. De reden daarvoor is weer te vinden in de brief waar de heer André al meerdere keren op heeft gewezen. Daar staat zwart op wit in dat het verwijt daar niets mee te maken heeft. De ChristenUnie is het met de minister eens dat de taakverwaarlozing door dit college een ernstige zaak is. Wat de derde vraag betreft: de fractie zou het college nog heel wat willen meegeven, maar de heer André beperkt zich tot het volgende: 1. Verander de toon van het gesprek. 2. Vraag de minister zeker om begrip voor de situatie waar de gemeente in zit, nu al 138 locaties zijn afgekeurd. Breng gerust onder de aandacht wat er in de afgelopen jaren is gebeurd, maar neem dan geen afstand van wat daarna is gebeurd. Laat duidelijk zijn dat u doorgaat met het uitvoeren van de opgaven die de gemeente vanuit het Rijk heeft gekregen. 3. Vraag hulp. De wethouder heeft aan de provinciale regietafel gezeten. Onderzoek dan ook of er nog ruimte is om samen met andere gemeenten in de regio in overleg te treden. Ook Hattem staat inmiddels op de lijst van het ministerie; dat is ook een buurgemeente. 4. Kom met een plan om proactief te werken aan draagvlak en onderzoek de mogelijkheid om de draagkracht te vergroten door samen met andere gemeenten op te trekken. 5. Ga het gesprek proactief in met een conceptplan. Kom daar niet pas mee aan het einde van dit jaar, maar zo snel mogelijk. 6. Neem afstand van de media-uitlatingen uit het verleden, waar het ministerie op doelt. Als het college dit allemaal niet doet, maar op de ingeslagen weg voortgaat, zal opschaling naar trede 4 zeker plaatsvinden. In dat geval maakt de ChristenUnie zich grote zorgen over de gevolgen voor Oldebroek en over de onrust die het in de samenleving teweeg zal brengen. Ten slotte geeft de heer André nog aan dat hij het echt zorgelijk vindt dat medemenselijkheid en barmhartigheid in dit beleid ontbreken. Het probleem van de asielopvang blijft bestaan, ook al is de instroom het afgelopen jaar gedaald. Nog steeds zitten te veel mensen in slechte omstandigheden en is er noodopvang nodig. De mensen die nu al in Nederland zijn, moeten fatsoenlijk opgevangen worden. Dat is zeker een grote opgave. Het vraagt om inzet en om een actief werken aan draagvlak, omdat de hetze tegen asielzoekers in dit land enorm groot is. Voor die inzet is moed en lef nodig. De heer André roept het college op die moed en dat lef te tonen.

De heer Van der Linde heeft nog geen antwoord gekregen op zijn vraag over de locaties die aan het COA zijn doorgegeven.
Wethouder De Nooijer geeft aan dat voor de zomer met de raad is gedeeld wat de status was van het proces dat was gestokt. Daarbij is ook de groslijst gedeeld met alle locaties die zijn onderzocht. Het klopt dat toen nog niet de locaties zijn aangegeven die bij het COA zijn aangedragen. De wethouder zal bekijken hoe het zit met de privacy, maar hij is zeker bereid deze gegevens te verstrekken. Dat zal dan na deze vergadering schriftelijk gebeuren

De heer Vlieger heeft nog de behoefte om aan te geven dat uit geen enkel gegeven blijkt dat Oldebroek een weigergemeente is. Er is heel duidelijk een inspanning gepleegd en die inzet zal er blijven. Dat is ook conform de afspraken die in het coalitieakkoord zijn gemaakt om te voldoen aan de Spreidingswet. De SGP vindt de opschaling door het ministerie ook veel te voorbarig. Er is inderdaad informatie aangeleverd, zoals in de brief van 20 juli staat. Dat was echter informatie vanuit het oude college, want op 1 juli was het nieuwe college er nog niet. Verder gaat het in de brief over uitlatingen van een beoogd wethouder, die dus nog geen wethouder was. Die uitlatingen zijn in een heel andere context gedaan dan in de functie van bestuurder. Wat het bestuursakkoord betreft geeft het ministerie

zelf aan dat het nog verder uitgewerkt moet worden en dat daar geen voorschot op kan worden genomen. Het ministerie zou dus moeten afwachten hoe het nieuwe college daar invulling aan denkt te geven. De SGP vindt de opstelling van het ministerie onbegrijpelijk.
De heer André hoort iets wat hoopvol klinkt. Blijkbaar verwacht de heer Vlieger dat de toon van de heer De Nooijer verandert nu hij daadwerkelijk wethouder is en dat hij in Den Haag dus iets anders zal zeggen dan hij toen heeft gedaan. Dan ontstaat er een nieuwe situatie. De heer André weet alleen niet of de heer Vlieger het zo bedoelt.
De heer Vlieger heeft er vertrouwen in dat dat zal gebeuren, want zo hebben de coalitiepartijen het met elkaar afgesproken.

Wethouder De Nooijer gaat in op wat hij gehoord heeft. Het college heeft een opiniërende nota vastgesteld om nadrukkelijk input te vragen van de commissie, voordat het naar het ministerie gaat. Dat is een bewuste keuze geweest. De vragen zoals het college die heeft geformuleerd, zijn ook bewust gekozen. De meeste fracties hebben die vragen beantwoord en de wethouder bedankt hen daarvoor. Het lijkt hem goed om te concluderen wat zijn afdronk is, want daarmee zal hij op 20 oktober naar Den Haag moeten. ABO is het helemaal met het college eens. De fractie vindt de opschaling onrechtvaardig is en stelt dat deze gemeente wel genoeg heeft gedaan. Die stelling is voor haar rekening, maar het onderstreept dat ABO met betrekking tot het interbestuurlijk toezicht op dezelfde lijn zit als het college. Ook bij vraag 2 deelt deze fractie de mening van het college. Bij vraag 3 verwijst ze naar het bestuursakkoord. De wethouder doet niet anders dan proberen dat bestuursakkoord uit te voeren. Het CDA wilde de vragen niet beantwoorden, maar zei nog wel een aantal andere dingen. De fractie stelt dat asielopvang zal blijven. In reactie daarop wijst de wethouder op wat het college daarover heeft opgenomen in de annotatie. Het college wil het ministerie en het hele Rijk juist oproepen om de asielinstroom eindelijk eens te gaan beperken. Het CDA zei ook dat Den Haag de regie heeft. De wethouder erkent dat een wet een wet is en dus zeggingskracht heeft. De lijn van het college is echter wel om daar nog echt afspraken over te gaan maken. Juist daarom stelt het college voor om in het eerste kwartaal van 2027 al een nieuw procesvoorstel aan de raad te doen toekomen. Volgens de wethouder gebeurt dat dan best met enige spoed. Het college heeft dus wel degelijk plannen en de raad gaat daarvan horen. Aan de ene kant verhoudt het college zich tot de Spreidingswet, als realiteit. Aan de andere kant pleit het college krachtig voor de intrekking van die wet. Die beide dingen kunnen volgens het college prima samengaan. Wat de ChristenUnie betreft: hoe het college zich verhoudt tot de Spreidingswet, staat in het bestuursakkoord en in de annotatie die de commissie heeft gekregen. Het college vindt niet dat het de situatie die nu is ontstaan aan zichzelf te wijten heeft. In de stukken verwijst het college ook echt naar het ministerie. Dat de opschaling naar trede 3 niets te maken heeft met het oude proces, is zeer de vraag. Als dat proces wel wat had opgeleverd en er misschien heel snel asielvang was gerealiseerd, had het college die brief van 20 juli niet gekregen. De ChristenUnie heeft wel een heel goede suggestie gedaan: vraag hulp. Dat gaat het college doen. Deze gemeente heeft de afgelopen jaren al veel gedaan. Als het ministerie dan goede suggesties zou hebben, zou het college dat zeer waarderen. Het zou mooi zijn als dat ook maar een beetje kan helpen om verdere opschaling te voorkomen. De wethouder vindt het lastig om te reageren op uitlatingen van de beoogd wethouder. Hij zit hier nu echt in een andere functie en kan uitsluitend nog spreken namens het college. Bij de SGP ziet hij in feite dezelfde lijn als bij het college. De fractie wees er terecht op dat er maar heel weinig tijd zat tussen de installatie van het nieuwe college en de brief van 20 juli. Zoveel had het college in die paar dagen niet kunnen doen. Dat de gemeente niet aan het onmogelijke kan worden gehouden, is iets wat het college ook tot uiting heeft gebracht in het gesprek van 1 juli. De wethouder concludeert dat hij ruime steun ziet voor de annotatie en dat hij daarmee naar Den Haag kan.

Afronding

De voorzitter concludeert dat het onderwerp voor dit moment voldoende besproken is.

06. Actualiteiten regionale samenwerkingen, w.o. Kop van de Veluwe, Regio Zwolle.

Geen vragen of opmerkingen.

07 Terugblik raadsgesprekken en informatiebijeenkomsten..

Er zijn geen raadsgesprekken en informatiebijeenkomsten geweest in de afgelopen periode.

08. Mededelingen en inlichtingen college

Het college heeft niets mee te delen.

09. Rondvraag

CDA over vuurwerkoverlast

De heer Scholten brengt naar voren dat er in Wezep elk weekend van vrijdag op zaterdag en van zaterdag op zondag overlast is door veel en hard vuurwerk. Vooral het afgelopen weekend was het behoorlijk raak, op verschillende plekken. Jonge kinderen werden wakker, honden raakten overstuur en burgers zijn het helemaal zat om dit kabaal steeds aan te horen en in hun nachtrust te worden gestoord. Het CDA heeft veel reacties van boze burgers gekregen over deze structurele overlast. De fractie vraagt de portefeuillehouder of zij het geschetste probleem herkent en zo ja, welke acties zij kan ondernemen om het aan te pakken.
Burgemeester Haseloop kent het probleem zeker en hoort er steeds vaker over. Het doet zich niet alleen in het weekend voor, maar ook door de week. Tegelijk moet ze zeggen dat de gemeente de afgelopen tijd twee meldingen heeft gehad en de politie drie. Dat is erg weinig. De burgemeester roept mensen op om zich te melden bij de politie en aangifte te doen. Dan kan de politie erop gaan rijden. De burgemeester kan echter geen gouden bergen beloven: men moet kunnen aantonen dat het vuurwerk is afgestoken en dat bewijs is heel lastig te leveren. Ze bespreekt het probleem vaak met de politie, maar er valt dus weinig aan te doen zolang er geen bewijzen zijn. Wel roept ze ouders en partners op te beseffen dat het echt niet grappig is als kinderen bang wakker worden en huilend naast hun bed staan en als honden en andere huisdieren in paniek raken.

10. Vorige vergadering: verslag 12 februari 2026.

Het verslag wordt ongewijzigd vastgesteld.

11. Afscheid Hetty Leusink

De voorzitter richt namens de commissie en de raad het woord tot Hetty Leusink, die deze avond haar laatste vergadering als commissiegriffier heeft meegemaakt. Hij memoreert dat Hetty 42 jaar bij de gemeente Oldebroek heeft gewerkt, waarvan 20 jaar als ondersteuning bij de griffie. Ze neemt afscheid van een rol waarin ze een onmisbare schakel binnen de griffie is geweest. Veel mensen herkennen haar van de woorden ‘dit is een testzin voor de webcast’ of van het ronddelen van moties of amendementen. Ze was altijd keurig gekleed, maar altijd functioneel: als een motie moet worden rondgedeeld, zijn hoge hakken niet handig. Voor de raad en de commissie is ze echter veel meer geweest dan dat. Achter de schermen heeft ze er telkens voor gezorgd dat alles goed was voorbereid en soepel verliep, van het ondersteunen van de agendacommissie tot het verzorgen van de vergadering: de techniek, de opnames en alles wat daarbij kwam kijken. En als er onverhoopt iets mis ging, kon men erop rekenen dat Hetty in actie kwam om het op te lossen. Ook voor de voorzitters was ze een grote steun. Ze wees hun altijd vriendelijk op de dingen die ze vergaten. Ze hielp als een besluit niet helemaal correct werd genomen. En ze wist altijd de weg in het Reglement van Orde. Vaak deed ze haar werk onzichtbaar voor velen, maar dat werk was van onschatbare waarde voor het goed functioneren van de vergaderingen. Ze dacht proactief mee en ze dacht in oplossingen. Een tijdje geleden gaf ze aan dat ze wilde gaan genieten van haar pensioen. Per 1 april is ze dan ook gestopt bent met haar werkzaamheden bij Sociale Zaken. Vanwege de zwangerschap van zowel Annemarie als Melanie heeft ze echter haar griffiewerkzaamheden nog even doorgezet. Dat wordt ook vanuit het team van de griffie erg gewaardeerd. Het zegt veel over wie ze is. Ze stond altijd klaar voor haar collega's, maar ook voor de raadsleden en voor iedereen die een beroep op haar deed. Bijna geen vraag was haar te veel. Dat ze volop genoot van haar werk liet ze deze week nog wel zien. Tot verrassing van de voorzitter was ze ook afgelopen dinsdag aanwezig in de rol van commissiegriffier. Dat typeert haar. Tijdens de vergaderingen kon ze als commissiegriffier niet zoveel het woord voeren. De voorzitter heeft echter uit betrouwbare bron gehoord dat ze dat binnen de griffie ruimschoots inhaalde. Op 30 september wordt er afscheid van haar genomen in een receptie. Daarvoor zijn ook de raadsleden en de commissieleden van harte uitgenodigd. Namens de commissie bedankt de voorzitter haar hartelijk voor alles wat ze voor de gemeente Oldebroek heeft betekend, voor haar inzet, betrokkenheid en deskundigheid en voor de prettige samenwerking al die jaren. Hij wenst haar een mooie en gezonde tijd toe, met alle ruimte om te genieten van alles wat ze gaat doen. Namens de raad en de commissie overhandigt hij haar een bos bloemen en een bon.

Mevrouw Leusink had hier niet op gerekend, maar ze is blij verrast. Ze bedankt de voorzitter voor zijn mooie woorden en ze laat weten dat ze haar werk al die tijd met heel veel plezier heeft gedaan.

12. Afronding en sluiting

De voorzitter wenst iedereen nog een fijne avond. Hij sluit de vergadering om 22.51 uur.

Verslag ongewijzigd / gewijzigd (zie het verslag van 29 oktober 2026) vastgesteld op 29 oktober 2026.

, commissiegriffier.